

Український ФУТБОЛ

Засновано в БЕРЕЗНІ 1991 року

Вівторок, 16 грудня 2008 року • № 141 (2093) • Ціна вільна

ВОНИ НЕ ГРАЮТЬ У ПІДДАВКИ...

ХТО СТАНЕ СПАДКОЄМЦЕМ САФІУЛЛІНА?

Святослав СИРОТА

Сергій МОХНИК

Мелетій БАЛЬЧОС

Юрій МАЛИШЕВ

Анатолій РЕВУЦЬКИЙ

Сьогодні у Професіональній футбольній лізі відбудеться по суті історична подія: епоха президента Равіля Сафіулліна, яка тривала вісім років, відійде у минуле, і на зміну йому прийде нове керівництво, нова команда, яка поведе своїм шляхом розвитку першу та другу професіональні ліги. Вперше, з часів створення ПФЛ, вибори її керівництва обіцяють бути демократичними, оскільки на посаду претендує аж п'ять кандидатів. Тобто вибору без вибору не буде – це вже тішить.

В історії ліги президентів було два – це нинішній президент ФФУ Григорій Суркіс (свого часу він перейшов з посади президента "Динамо") та ще кілька годин чинний президент ПФЛ Равіль Сафіуллін (свого часу перейшов із посади віце-президента "Шахтаря"). Тоді були "вибори без вибору" – ось вам кандидат і голосуйте, як хочете, – що завершувалося прогнозовано вибором запропонованого кандидата. Нині ж п'ятірка претендентів виглядає так: це Святослав Сирота, виконавчий директор ПФЛ; Сергій Мохник, заступник генерального директора ФК "Динамо" та спортивний директор прем'єр-ліги; Анатолій Ревуцький, президент ФК "Прикарпаття"; Юрій Малишев, прес-аташе національної збірної України з футболу; Мелетій Бальчос, заступник голови Комітету професіонального футболу ФФУ.

Чи насправді вибори президента будуть демократичними? Чи насправді нам подають прозорий процес, а не завуальовану гру у піддавки, яка вигідна тим чи іншим футбольним структурам в Україні? В умовах реалій вітчизняного футболу такий "фінт" цілком імовірний. На жаль.

Див. 7 стор.

ОДИН РІК ОЛЕКСІЯ ОЛЕКСАНДРОВИЧА

Вони шукають те, чого нема,
Щоб довести, що його не існує
Лесь Подерв'янський.

Призначення на посаду головного тренера збірної України Олексія Михайличенка було одним із найменш дискусійних за всю історію незалежності. "УФ" був одним із небагатьох видань, яке піддало сумніву демократичність обрання на основі начебто голосування серед уболівальників. Хотілося б зазначити, що сумніву піддавалася, в основному, не сама кандидатура Михайличенка (хоча й тут було багато питань, які піднімалися зовсім нещодавно), а процедура його обрання. Нагадаю, що тоді на сайті ФФУ було оголошене голосування, за результатами якого й обіцяли зробити вибір на користь того чи іншого кандидата. Використання Інтернету з такою метою є дискримінацією певних верств населення, котрі про Інтернет читали хіба що в науково-фантастичних романах. Це, по-перше. По-друге, хіба можна тренера національної збірної обирати за допомогою голосування в Інтернеті? Чи не компрометує це саму посаду? Ось цей момент і викликав підозру. Склалося враження, що голосування – лише така собі демократична ширма. А насправді вибір давно зроблено. Чи не краще було сказати так: хлопці, я плачу – я й замовляю, та все це приправити думкою кількох "експертів". А так, читаючи коментарі "голосувальників", розумієш, що контингент складають діти 13-16 років і саме вони вирішували долю національки. Як би там не було, але перші місця впевнено тримали Мирон Маркевич та Олег Протасов. Та потім за ніч усе змінилося. Як казав класик: "Змішалось все: і коні, й люди". Прокинувшись вранці, подивився на результати голосування і зрозумів, що таки не ту країну назвали Гондурасом. На першому місці впевнено сидів Олексій Олександрович, із висоти своєї величі поглядаючи на Мирона Богдановича та Олега Валерійовича. Звісно, якщо є король, то має бути й кардинал. І колір його сірий. Та не будемо про це. Місія наша в даному матеріалі проаналізувати рік, що минає (а для збірної він уже минув, бо матч проти "вікінгів" був останнім). Спробувати поставити на шальки терезів "плюси" та "мінуси", знайти логіку в рішеннях пана Михайличенка та тренерського штабу. До речі, після свого призначення Олексій Олександрович представив своїх помічників. Зробив він це так.

Див. 3 стор.

І ХАЙ РОСТУТЬ ДІТИ ЗДОРОВИМИ

ФЕДЕРАЦІЯ ФУТБОЛУ УКРАЇНИ, МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ ТА МІНІСТЕРСТВО У СПРАВАХ СІМ'Ї, МОЛОДІ ТА СПОРТУ ПІДПИСАЛИ ДОГОВІР ПРО ВЗАЄМОДІЮ В РОЗВИТКУ ШКІЛЬНОГО ФУТБОЛУ НА 2009-2012 РОКИ. НА ШПАЛЬТАХ «УФ» МИ ДРУКУВАТИМЕМО МЕТОДИЧНІ МАТЕРІАЛИ ЩОДО ВИКЛАДАННЯ ФУТБОЛУ В ШКОЛІ

Відбулася знаменна подія в розвитку галузі фізичної культури та шкільного футболу в Україні: підписання Договору про взаємодію ФФУ, МОН України та Мінсім'ямолодьспорту щодо розвитку шкільного футболу в загальноосвітніх навчальних закладах України у 2009-2012 роках.

Цей, без перебільшення, історичний крок було зроблено у стінах Будинку футболу під час Всеукраїнського семінару "Стан та перспективи розвитку шкільного футболу" для керівників структур Міністерства освіти, фахівців системи освіти з кожного регіону, провідних учителів фізичної культури та тренерів дитячо-юнацьких футбольних клубів м. Києва.

Нагадаємо, що завдяки співробітництву ФФУ та МОН України на сьогодні у шкільній програмі на фізичну культуру відводиться 105 годин на рік – це три уроки на тиждень (раніше було два). З них 34 години відводиться на футбол (раніше було по 8 годин тільки у 5–9 класах). Зараз це фактично третя частина всієї Програми.

Глибоко аналізуючи стан справ та перспективи розвитку шкільного футболу в Україні, Григорій СУРКІС підкреслив:

"...Не дивно, що угоду укладено саме до 2012 року, оскільки спільний проект "Урок футболу" ми вважаємо одним із найвагоміших чинників створення в Україні суспільно сприятливої футбольної атмосфери напередодні фінального турніру чемпіонату Європи. Адже Євро-2012 для молодіжного середовища та старшокласників є доволі привабливою і перспективною темою обговорення.

...Реалізуючи ідею проведення уроків футболу, ми вирішуємо кілька взаємопов'язаних завдань. Це, зокрема, матеріально-технічна та методична допомога системі освіти в забезпеченні шкільного спорту. Однак найголовніше соціальне завдання — пропаганда масового футболу як вагомого чинника у формуванні здорового способу життя дітей.

Свого часу Федерацією футболу України було впроваджено програму спорудження при школах майданчиків зі штучним покриттям, яку зараз продовжує реалізовувати Міністерство у справах сім'ї, молоді та спорту. Наразі таких полів уже 800, до того ж, половина з них — 42 на 22 метри. Розумію, що в масштабі країни це — крапля в морі. Тим більше, що замало просто побудувати майданчик. Його потрібно утримувати. На жаль, багато з подарованих федерацією мініполів уже доведені до жалюгідного стану і зіпсовані. Безвідповідальність та безгосподарність призвели до того, що ситуацію зі шкільною спортивною інфраструктурою можна характеризувати як катастрофічну.

До нинішнього Договору внесений пункт, згідно з яким Міністерство освіти перевірить стан спортивного сектора матеріально-технічної бази загальноосвітніх навчальних закладів і дитячо-юнацьких спортивних шкіл. Результати цієї перевірки будуть передані Кабміну та місцевим держадміністраціям. Тільки їхнє втручання дасть можливість поліпшити становище.

Не обійтися без державної допомоги і в питанні з інвентарем для занять фізкультурою. ФФУ подала приклад: протягом дії першого Договору школам передано більше 800 тисяч футбольних м'ячів, а в наступному році їх надійде до навчальних закладів іще півмільйона.

Фахівці ФФУ підготували методичний посібник "Футбол у школі", 50 тисяч примірників якого видано нами та передано до загальноосвітніх закладів. Створений і робочий зошит для школярів 1-11 класів, він допоможе тим, хто прагне не обмежуватися шкільною програмою, а самостійно займатися футболом у вільний час. До шкіл передано понад 6 мільйонів таких зошитів — фактично він потрапив до рук кожного школяра. Сьогодні ми презентуємо ще одну новинку — підготовлену на замовлення федерації навчальну комп'ютерну програму "Футбол — джерело здоров'я".

Окрім матеріального й методичного забезпечення, важливим завданням була також перепідготовка вчителів фізкультури. Фахівці ФФУ розробили програму курсів, затверджену Міністерством освіти. Вони прирівнюються до курсів підвищення кваліфікації вчителів. Також перепідготовка викладачів здійснюється на обласних семінарах зі шкільного футболу. Починаючи з 2001 року, спеціалізоване навчання пройшли понад 30 тисяч вчителів фізкультури.

Популярними і традиційними стали всеукраїнські заохочувальні конкурси на найкращий інноваційний урок фізкультури і найкращий урок футболу. До речі, другу частину нашого семінару приймають переможці торішнього конкурсу. У цих невтомних ентузіастів із Київщини є чого повчитися.

Продовжуючи тему нашого співробітництва з Міністерством освіти, відзначу, що саме завдяки цим тісним і плідним стосункам нам вдається підтримувати високий рівень наймасовіших в Україні футбольних змагань — турніру "Шкіряний м'яч" та фестивалю "Даруймо радість дітям!".

Перспективним напрямком роботи є впровадження гуртків футболу при загальноосвітніх школах. На це виділяються кошти з місцевих бюджетів. Зокрема, у столиці з минулого року запроваджено ставку керівника спортивного гуртка (переважно це саме футбольні секції). Завдяки нашим із вами спільним зусиллям викладачі отримують надбавку за позакласну роботу з фізичного виховання. Від 10 до 40% ставки — суттєва підтримка для людей, за чию зарплату державі має бути соромно.

На тлі політичної, економічної та соціальної кризи в суспільстві нам є чим пишатися. Український досвід розвитку масового та молодіжного футболу гідно оцінений з боку УЄФА та ФІФА. Цього року ФФУ отримала від Європейського футбольного союзу статус "5 зірок масового футболу", який у Старому Світі мають лише шість країн. ФІФА рекомендує рецепти "українського дива" до вивчення: влітку цього року організовано перші виїзні семінари за участю керівника Відділу ФІФА з розвитку країн Європи пані Єви Паск'є та представників ФФУ. Одна з провідних тем цих занять — урок футболу».

Отже, ми визначили, яким напрямком рухатися у справі розвитку шкільного футболу протягом найближчих років, ознаменованих підготовкою України до Євро-2012.

"Наше міністерство задоволене розвитком проекту "Урок футболу", — відзначив перший заступник міністра освіти та науки Олександр Гребельник. — І ми дуже вдячні ФФУ, котра перша і поки єдина з усіх спортивних федерацій проводить системну роботу з популяризації футболу та здорового способу життя через уроки фізкультури. До цього проекту залучено близько чотирьох мільйонів дітей — це прекрасно! Але нам би дуже хотілось, щоб подібні програми впроваджувалися й іншими федераціями, до керівників котрих я зараз апелюю. Ми готові співробітничати з усіма, аби сприяти гармонійному фізичному розвиткові наших дітей".

Євгеній СТОЛІТЕНКО.

ОДИН РІК ОЛЕКСІЯ ОЛЕКСАНДРОВИЧА

Закінчення. Початок на 1 стор.

Литовченко Геннадій Володимирович. *Гадаю, цей фахівець особливого представлення не потребує. Разом із ним ми дуже довго працювали в молодіжній збірній, і його кваліфікація мені добре відома. Одразу обмовлюся, Геннадій Володимирович сумісщатиме роботу у збірній і працюватиме в "Динамо-2". Ми вважаємо, що це буде доцільно, адже Литовченко матиме повну інформацію про фізичний та психологічний стан кандидатів до збірної, які виступають у "Динамо".*

Євтушенко Вадим Анатолійович. *Його тренерська кар'єра в основному проходила за кордоном, у Швеції. Проте мені здається, що цей момент відіграє для нас і позитивну роль, бо він може "свіжим поглядом" подивитися на наш футбол і дати нову оцінку тим чи іншим гравцям, а також зруйнувати якісь стереотипи, що склалися у нас щодо тих чи інших виконавців.*

Михайлов Михайло Леонідович. *Основні його зусилля будуть спрямовані на роботу з голкіперами, але я б не обмежував його сферу тільки воротарськими проблемами. Досвід Михайлова і його бачення футболу, напевно, дозволять цьому фахівцеві відійти від вузької спеціалізації та розширити повноваження.*

Веремеєв Володимир Григорович. *Він має досвід роботи як у клубі, так і в збірній. У нашій команді Веремеєв не лише відповідатиме за збір інформації, але й стане повноправним тренером команди.*

МАТЧ № 1 КОНТРОЛЬНИЙ

ЗАМІСТЬ ВІДПУСТКИ

Кіпр — Україна — 1:1 (1:0).

6 лютого. Кіпр. м. Нікосія. Стадіон "ГСП". 1000 глядачів.

Україна (1-4-2-3-1): Шовковський — Допилка (Єзерський, 75), Русол, Кучер, Шевчук (Федорів, 75) — Тимощук, Михалик (Мандзюк, 88) — Гусєв (Гай, 60), Назаренко, Ротань (Милевський, 46) — Воробей (Гладкий, 46). **Запасні:** П'ятов.

Голи: Милевський (71).

Перед грою

Список викликаних футболістів

Воротарі: Олександр Шовковський ("Динамо"), Андрій П'ятов ("Шахтар");

Захисники: Дмитро Чигринський, Олександр Кучер, Володимир Єзерський, В'ячеслав Шевчук ("Шахтар"), Олег Допилка, Андрій Несмачний ("Динамо"), Андрій Русол "(Дніпро");

Півзахисники: Олексій Гай ("Шахтар"), Олег Гусєв й Тарас Михалик ("Динамо"), Сергій Назаренко й Руслан Ротань ("Дніпро"), Анатолій Тимощук ("Зеніт", Росія);

Нападники: Олександр Гладкий ("Шахтар"), Артем Милевський ("Динамо"), Андрій Воробей ("Дніпро"), Андрій Шевченко ("Челсі", Англія).

Україна-Сербія — 2:0.

Коментуючи список футболістів, яких ощасливив Михайличенко, можна сказати, що був він трішки семимісячний. Ну, по-перше, не змогли взяти участь Несмачний, Чигринський, Воронін та Шевченко. За бортом залишився, основний у Блохіна, опорний півзахисник дніпропетровського "Дніпра" Олег Шелаєв. До речі, на збір із "Дніпром" до Кіпру полетів Вадим Євтушенко, що свідчить про професійний підхід. Або хоча б його імітацію.

Перед матчем Володимир Веремеєв розповідав, що у тренерського штабу є розширений список футболістів, до якого потрапили навіть Олійник, який добре проявив себе за "Нафтовик", та Кравець, котрого підніс на вершину кілька вдалих матчів за "Динамо". Серед викликаних за збірну не грав лише один Допилка.

Тактика

Враховуючи стиль гри і тактику, яких дотримувався Олег Блохін, було цікаво подивитися, що ж запропонує нам новий коуч. Пройдемося швиденько по новим прізвищам. По-перше, було незрозуміло, навіщо Михайличенко у товариському матчі поставив у "рамку" Шовковського. можливості якого давно відомі, а не П'ятова, адже в інших лініях експериментував він доволі сміливо. Ось, наприклад, на правому фланзі вийшов Олег Допилка, який дуже вдало відіграв Кубок Першого каналу. Лівим беком ми побачили гірника Шевчука, якого Блохін уперто ігнорував. У парі з Тимощуком другим опорним вийшов Тарас Михалик, якого Сьомін на той час вже активно використовував у центрі захисту. Тріо атакувальних півзахисників здивувало лише одним: ліворуч грав Руслан Ротань, котрий на той момент був просто "ніяким". А поява попереду Андрія Воробея — простий аванс за непогано проведені півроку у "Дніпрі". Хоча, звісно, всі розуміли, що це була лебедина пісня Андрія. Коротше кажучи, різниця між Блохіним та Михайличенком була лише в одному: якщо перший грав із двома опорними, двома флангами та двома нападниками, то останній виставив тих самих двох опорних і прибрав одного нападника на користь центрального атакуючого півзахисника (в народі плеймейкер).

Кіпр-Україна — 1:1.

Гра

Поєдинок вийшов сірим, сумбурним та нудним і ознаменувався лише тим, що Артем Милевський забив свій перший гол у футболці збірної України. Кіпріоти першими відкрили рахунок з пенальті, але українці, завдяки дальньому удару Милевського (меншою мірою) та рикошету (більшою), рахунок зрівняли. Робити якісь висновки з цього матчу можна, хіба що підрахувавши наші улюблені ТТД... А з точки зору пересічного вболівальника здалося, що футболісти, які мали б справді бігати, немов скажені, і доводити коучу свою профпридатність, наслухалися Володимира Семеновича Висоцького і діяли за принципом: "Так оставьте ненужные споры! Я себе уже все доказал!".

МАТЧ № 2 КОНТРОЛЬНИЙ

ЗАПЛАНОВАНИЙ ДЕБЮТ

Україна — Сербія — 2:0 (0:0).

26 березня. м. Київ. Стадіон "Динамо". 11000 глядачів.

Україна (1-4-1-3-2): Кернозенко — Допилка, Чигринський, Мандзюк, Несмачний — Тимощук — Гусєв (Гай, 56), Назаренко, Голайдо (Воробей, 88) — Воронін (Милевський, 77), Шевченко (Гладкий, 87). **Запасні:** Шуст, Шевчук, Русол.

Голи: Шевченко (54), Назаренко (58).

Перед грою

Список викликаних футболістів

Воротарі: Олександр Шовковський (Динамо), Богдан Шуст (Шахтар)

Захисники: Олег Допилка (Динамо), Андрій Несмачний (Динамо), Андрій Русол (Дніпро), В'ячеслав Шевчук (Шахтар), Дмитро Чигринський (Шахтар), Олександр Кучер (Шахтар)

Півзахисники: Олексій Гай (Шахтар), Анатолій Тимощук (Зеніт), Олег Гусєв (Динамо), Тарас Михалик (Динамо), Денис Голайдо (Таврія), Руслан Ротань (Дніпро), Сергій Назаренко (Дніпро)

Нападники: Андрій Шевченко (Челсі), Андрій Воронін (Ліверпуль), Андрій Воробей (Дніпро), Олександр Гладкий (Шахтар), Артем Кравець (Динамо)

Цього разу в пару до Шовковського викликали Шуста. Серед захисників зміни теж були дуже мінімальними. Якщо минулого разу їх було вісім, то цього разу просто не запросили Єгерського, і їх стало сім. Протилежна картина спостерігалася в лінії півзахисту. Олексій Олександрович до тих шести хавбеків, що були минулого разу, запросив ще й Дениса Голайда. Найбільших пертурбацій зазнала лінія нападу. Артем Милевський залишився в таборі свого клубу, а йому на заміну приїхали відразу двоє – Андрій Воронін, який одужав від травми, та Артем Кравець, який був у Сьоміна в фаворі.

Але вже напередодні матчу травми отримали Кравець, Шовковський та Ротань, і Михайличенко зробив подарунок Милевському та Кернозенку.

Тактика

У порівнянні з минулим матчем Михайличенко вирішив потішити нас атакувальною тактикою. Але почнемо знову з дивного. Вибачте, якщо це контрольні матчі, тобто такі, де можна (і треба!) перевіряти найближчий резерв, то чому в основі замість молодого Шуста виходить Кернозенко, про перспективність якого потрібно було говорити ще років п'ятнадцять тому. Може, Олексій Олександрович за довгі роки кар'єри В'ячеслава так і не зрозумів, якого рівня цей воротар, а може, хвилювався за власний дебют у ролі тренера "націоналки" на Батьківщині? Праворуч у захисті знову з'явився Допилка, а в центрі (і це правильно!) нова пара центральних оборонців Чигринський–Мандзюк (хоча Віталій уже почав себе зарекомендовувати як правий захисник). Ліворуч вийшов Несмачний, єдиний конкурент Шевчука на той момент.

Зрозуміло, що єдиним опорним став Тимощук. У тріо атакувальних хавбеків зміна лише одна: ліворуч замість Ротаня вийшов швидкісний Голайдо. Пара нападників була класичною – Шевченко – Воронін.

Гра

Наші бігали жвавенько (не останню роль зіграла й не дуже тепла погода) і повністю переграли інертних сербів. Особливо це було видно в другому таймі, коли вийшли у гру Назаренко та Голайдо, які в першій половині припускалися багато браку. Кримський дебютант навіть узяв участь у створенні гола. Саме його удар переправив у сітку Шевченко. Коротше кажучи, відіграли добре. А найприємнішим стало те, що навіть після двох голів наші не зупинилися і продовжили тиск на ворота сербів. Ходили, до речі, чутки, що серби не дуже пручалися цьому результату. Такому потрібному для доброго гумору Олексія Олександровича.

Олександр ОЗІРНИЙ.

Далі буде.

НЕ СТАЛО ФУТБОЛІСТА "ДНІПРА" ТА КАПІТАНА МОЛОДІЖНОЇ ЗБІРНОЇ

У п'ятницю о пів на дванадцяту Україну швидко облетіла сумна звістка. В результаті трагічних подій в самому розквіті своєї спортивної кар'єри не стало одного з найперспективніших вітчизняних гравців, півзахисника "Дніпра" і капітана молодіжної збірної України Максима ПАШАЄВА.

Здається, було це вчора, насправді — років п'ятнадцять тому... Рано-вранці, йдучи наддніпрянським лугом, зустрів колишнього футболіста. Наче виправдовуючись, він пояснив: „Закінчив з футболом, та й „Нафтохіміка" вже нема!" Але потім з несподіваною радістю додав: „Зараз треную малюків". І, наче вживши допінгу, палко почав розхвалювати вихованців. Коли підбігли вервечкою хлопчаки 6-7 років, кажу вихователю (а це був Сергій Мурадян): „Вони ж ще до школи не ходять, а ти їх у майстри записуєш?.."

Але потім, за рік-два, чую: почали вигравати мої знайомці як „свої", так і міжнародні турніри. Зараз кілька із них грає у вищій лізі, а один був капітаном молодіжної збірної України...

...Чеченський та український народи свято бережуть традицію поваги до старших і довічної вдячності батькам. Ставши футболістом „Дніпра", Максим Пашаєв хотів, щоб тато й мама хоч кілька днів погрілись під ласкавим сонечком півдня, куди журавлі прилітають у вирій. Привіз рідних у авто до Бориспо-ля і повертався додому...

Та не встигли батьки долетіти до теплих країв, а душа джигіта-козака відлетіла на „вічнозелені луки, де вічно юні дівчата співають тужливих пісень"... Куди ж ти так летів, Максиме, орле сизокрилий?!

Максим Пашаєв потрапив в автомобільну аварію вранці 11-го грудня неподалік міста Градизьк Полтавської області (населення 7 400 жителів). Він відвіз своїх батьків, які відлітали на відпочинок до Єгипту, в бориспільський аеропорт. По дорозі назад до Кременчука автомобіль марки "Міцубісі", за кермом якого перебував футболіст, потрапив на обмерзлу ділянку траси і вилетів у кювет, де вдарився у штучно створений земляний насип, в якому був умонтований інформаційний стенд. Максима викинуло через вітрове скло, і він відлетів від автомобіля на відстань близько 40 метрів. До рідного Кременчука залишалося якихось пару десятків кілометрів.

Очевидці стверджують, що трагедія сталась о 7.58. "Швидка" прибула близько 8.05, хлопця було доставлено в реанімаційне відділення градизької лікарні в непритомному стані. У нього була відкрита черепно-мозкова травма, перелом основи черепа і перелом другого шийного хребця. Одразу ж із Дніпропетровська виїхала бригада нейрохірургів обласної клінічної лікарні імені Мечникова. Також прибули фахівці з Києва. На консиліумі було вирішено Максима не оперувати і не транспортувати.

Він тримався на штучному вентилюванні легенів, на апаратному диханні рівно добу. Лікарі до останньої секунди боролися за життя футболіста, проте привести його до тями і врятувати від смерті так і не вдалося. Здоров'я 20-річного футболіста програло свій головний матч життя...

Максим народився 4 січня 1988 року в місті Красний Луч Луганської області. Кар'єру футболіста розпочав в кременчуцькому клубі "Атлант" (тренер — Сергій Мурадян). Із 2004 року по 2007-й виступав за дублюючий склад "Дніпра" (64 поєдинки, 1 гол). Потім на умовах оренди був запрошений до "Кривбасу", де Максим став гравцем основного складу, провівши за криворіжців в еліті 29 матчів і забивши один гол. По завершенні сезону-2007/08, повернувшись до "Дніпра", Максим став фактично незамінним, і Олег Протасов, на чолі з яким "Дніпро" розпочав чемпіонат, і Володимир Бессонов, що змінив його на тренерському містку, беззаперечно довіряли цьому футболісту. Пашаєв відіграв усі 17 матчів поточного чемпіонату, витримавши конкуренцію з боку Денисова, Шелаєва, Грицая, Холека.

Максим показав себе як універсальний гравець, який міг закрити обидва фланги в обороні та надійно відіграти на позиції опорного півзахисника. Подібні якості не залишилися не поміченими і тренерами збірних. Так, у 2004-му юного півзахисника дніпропетровців запросили до юнацької збірної України. А в 2006 році його покликали захищати кольори молодіжної збірної, за яку Максим провів 22 матчі. У нинішньому 2008 році як капітан "молодіжки" Пашаєв брав участь у 10-и з 11 матчів. В останній грі проти

збірної Польщі він відзначився двома голевими передачами. Він був справжнім капітаном — і на полі, і за його межами. Друзі та колеги цінували Максима за працьовитість у грі та на тренуваннях, за бійцівські якості та високу майстерність, а поза футболом — за товариськість, чуйність і почуття гумору.

Смерть Максима — величезна втрата для рідних та близьких. Справжнього професіонала, одного з найкращих молодих півзахисників країни, який мав усі підстави очікувати на яскраве футбольне майбутнє, втратив "Дніпро" і весь український футбол.

Генеральний директор футбольного клубу "Дніпро" Андрій Стеценко висловив свої співчуття родині талановитого футболіста: "Доля наділила Максима справжнім талантом, але взяла за це дуже велику ціну. У наших серцях він залишиться добрим, чуйним хлопцем і прекрасним футболістом".

Враховуючи заслуги Максима Пашаєва, який провів за різні збірні України 97 матчів, тренерський штаб "молодіжки" ухвалив рішення, яке підтримала і Федерація футболу: залишити за футболістом на період відбіркового циклу до Євро-2011 (U-21) п'ятий номер і вшанувати таким чином пам'ять талановитого півзахисника і капітана команди.

Земля тобі пухом, Максиме...

ЧОРНИЙ АВТОСПИСОК УКРАЇНСЬКОГО ФУТБОЛУ:

21 грудня 1992 — Степан Беца ("Динамо") та Олексій Сасько ("Дніпро") загинули неподалік Дніпропетровська;

16 березня 1994 — Микола Кудрицький, екс-гравець "Дніпра", "Бней Ієгуда" не доїхав до Тель-Авіва 20 кілометрів після матчу Ізраїль — Україна. Його машина врізалася в бетонну стіну, що розділяє шосе;

29 вересня 1999 — в Івано-Франківському розбився капітан "Прикарпаття" та екс-гравець "Динамо" і збірної Андрій Хомин;

5 вересня 2001 — в Кіровоградській області загинув у автокатастрофі захисник "Поліграфтехніки", екс-гравець юнацької збірної України Омар Мішков;

5 жовтня 2002 — на під'їзді до Маріуполя загинув футболіст місцевого "Металурга" (зараз — "Іллічівця") та молодіжної збірної України Степан Молокуцько;

21 грудня 2004 — в Херсонській області потрапив в аварію футболіст "Ворскли" Віталій Несин, який помер на наступний день у лікарні;

26 серпня 2006 — Євген Кучеревський їхав у своєму "Мерседесі" на матч дублюючих складів "Дніпра" й "Арсеналу" у Новомосковськ. У машину екс-тренера "Дніпра" врізалась вантажівка МАЗ. По дорозі до лікарні Євген Мефодійович, не приходячи до тями, помер.

Олександр ПЕТРОВ.

Новини

У ХАРКОВІ СВЯТКУЮТЬ, У КРИМУ БІДУЮТЬ

Металіст

БОРДІЯН — НАЙКРАЩИЙ У МОЛДОВІ

Федерація футболу Молдови оголосила лауреатів 2008 року. За підсумками опитування найкращим футболістом Молдови став півоборонець харківського "Металіста" Віталій Бордіян — 90 балів. Такий успіх можна пов'язати з тим, що Віталій є гравцем основного складу харківського клубу і успішно відіграв у матчах Кубка УЄФА. Крім цього, Бордіян постійно залучається до складу національної команди Молдови, де є лідером команди.

Сам Бордіян так прокоментував свою перемогу: "Мені приємно, що я став найкращим футболістом у своїй країні. Це вже чимале визнання, а крім того, це стимул для подальшого росту".

Другим в опитуванні став захисник російського клубу ФК "Москва" Олександр Єпуряну (69 балів), а замкнув трійку найкращих ще один гравець ФК "Москва" — Станіслав Іванов (47 балів).

Треба відзначити, що Віталій Бордіян став ще й найкращим гравцем за версією Асоціації історії та статистики футболу Молдови (AISFM) — 117 балів. Друге та третє місце дісталося Олександру Єпуряну (40 балів) та гравцю латвійського "Вентспілса" Ігорю Цигирлашу (28 балів). Тож одностайна перемога Бордіяна за всіма версіями опитування в Молдові.

І ще одна новина. Напередодні вильоту "Металіста" до Португалії, а саме 11 грудня, Віталій Бордіян продовжив контракт із клубом до 2012 року.

Павло ПИЛИПЧУК.

Динамо

Алієв отримав по заслузі

Вилучення з поля і подальша поведінка півзахисника Олександра Алієва у поєдинку групового турніру Ліги чемпіонів "Арсенал" (Лондон) — "Динамо" (Київ) було одним із питань чергового засідання контрольно-дисциплінарного Комітету УЄФА. Його рішення було таким: дискваліфікувати Алієва від участі в турнірах під егідою УЄФА на два матчі. Перший поєдинок — у Києві проти "Фенербахче" — Олександр уже пропустив. Також глядачам 23-річний півзахисник буде під час першого матчу 1/16 фіналу Кубка УЄФА, суперника в якому "Динамо" дізнається наприкінці тижня. Нагадаємо, що наразі Алієв перебуває у відпустці, відпочиваючи і відновлюючись після операції на пахових кільцях.

Металіст

Едмар покращуватиме демографічну ситуацію в Україні

13 грудня відбулося весілля півзахисника футбольного клубу "Металіст" — Де Ласерда Апаресида Едмара! Дружину Едмара звуть Тетяна Галовська. Після більш, ніж дворічного знайомства Едмар і Тетяна вирішили побратися. Узаконити свої стосунки молодята вирішили на батьківщині нареченої — в Сімферополі. На весілля було запрошено велику кількість гостей, як мінімум, половина з них футбольні люди. Наприклад, свідком Едмара був його екс-одноклубник по симферопольській "Таврії" Володимир Гоменюк. Також на весілля з Бразилії прибули й родичі Едмара. Дружина вирішила взяти собі прізвище Галовська Де Ласерда. Вже наступного дня Едмар вирушив до Португалії до своїх одноклубників, які, нагадаємо, продовжують готуватися до заключного матчу групового раунду Кубка УЄФА, в якому лісабонська "Бенфіка" приймає харківський "Металіст".

Шахтар

Безпека на новому стадіоні — понад усе

Система безпеки на "Донбас Арені" буде цілком відповідати вимогам УЄФА. При цьому людей у міліцейській формі тут практично не побачиш. Забезпечувати порядок у будівлі та в прилеглому до неї парку буде координаційний центр, до якого увійдуть співробітники МВС, МНС і обласного відділу охорони здоров'я. У приміщенні "Донбас Арени" створять так званий зал відеоспостереження, куди буде надходити інформація від підготовлених за спеціальною програмою стюардів та супервайзерів. Окрім того, на всьому стадіоні будуть встановлені датчики, сигналізація й понад 300 камер відеоспостереження. А вболівальникам, перш ніж потрапити на трибуну, доведеться пройти через контрольно-пропускний пункт зі спеціальним турнікетом.

Таврія

Кожен виживає, як може

Керівний склад сімферопольської "Таврії" зазнав змін. Валерій Петров, який із липня 2006 року очолював молодіжний склад команди, призначений спортивним директором клубу. Валерій Павлович координуватиме роботу всіх спортивних структур "Таврії". Новим наставником молодіжного складу продовжить роботу Віктор Смигунов. Окрім того, стало відомо, що внаслідок світової фінансової кризи клуб не зможе серйозно підсилитися протягом зимового міжсезоння.

ГВАРДІЙЦІ ТА ГОЛЕАДОРИ КИЇВСЬКОГО "ДИНАМО"

ЧАСТИНА 2

Настання ігрової паузи провокує підбиття певних підсумків, серед яких особливе місце посідають статистичні викладки. У попередніх числах "УФ" (номери 125 і 134) окреслювалися списки динамівців, які зіграли найбільше ігор і забили найбільше м'ячів за клуб у першостях СРСР і України. Спробую певним чином підсумувати тему шляхом розширення контексту: ця стаття присвячена гвардійцям і голеадорам киян у всіх офіційних зустрічах.

Одразу повинен зауважити, що я планував зробити запропонований читачеві матеріал більш обширним, одначе кілька факторів завадили здійснитися цьому задуму. Першою причиною є хронічний біль вітчизняних статистиків – відсутність чітких критеріїв стосовно поняття "офіційний турнір" (грубо кажучи, які матчі/голи враховувати, а які ні). В моєму розумінні у вищезазначений термін входять такі змагання: *чемпіонати* – СРСР і України; *Кубки* – СРСР, Української РСР (точніше, розиграші 1936-1938, 1944-1948 років) і України; *Суперкубки* – СРСР і України; *євротурніри* – Кубок чемпіонів, Кубок Кубків, Кубок і Суперкубок УЄФА. Проте тут виникає питання з приводу дивного турніру, що мав назву Кубок Федерації футболу СРСР (1986-1990 роки). Формально він вважався радянським аналогом європейських Кубків ліг, але, внаслідок свого штучного характеру, був настільки обділений зацікавленістю з боку глядачів і колективів-учасників, що фактично носив напівофіційний характер. Для себе я остаточно ще не визначив позицію щодо цього змагання.

Інша перешкода – величезна кількість "білих плям" в історії та статистиці київського "Динамо" 30-50-х років (відсутність протоколів більшості матчів, бедлам із авторством голів і т. д.). До цього всього в останні роки додалася ще одна "проблема", пов'язана зі змаганням, яке півстоліття перебувало "в небутті". Йдеться про український кубковий турнір радянського періоду (для виключення плутанини я вживаю термін "Кубок УРСР"): у згаданих восьми розиграшах брали участь найсильніші вітчизняні команди основними складами (сім разів – у 1936-1938, 1944, 1946-1948 роках – дуже красивий кришталевий приз вигравали київські динамівці, а в 1945 році переможцем став харківський "Локомотив" – попередник нинішнього "Металіста"), та в силу певних обставин із середини минулого століття про даний факт чомусь забули, внаслідок чого це змагання почало асоціюватися виключно з нищоліговими колективами (спеціальним Кубком для, умовно кажучи, команд української групи другої ліги радянського футболу він став десь із кінця п'ятдесятих). Першим про хибність цього уявлення заговорив дніпродзержинський статистик Юрій Яцина, котрий у своїй книзі "Футбол Украины. Часть 1" (1996 р.) переконливо довів, що цей турнір по суті не відрізнявся від сучасного національного Кубка (ще раз наголошу: йдеться виключно про вісім сезонів!), і навіть несміливо запропонував вести відлік другого за рангом вітчизняного змагання із 30-х років. У мене немає ані найменшого сумніву в тому, що цей турнір потрібно сприймати на такому ж (чи майже такому) рівні як нинішню українську Чашу, себто вважати його офіційним. Але тут кількість проблемних для істориків місць не просто велика, вона зашкалює – даних, скажу відверто, вельми небагато. Тому цифри, які шановний читач бачить у двох таблицях (маю на увазі відповідні показники Шиловського, Віньковатова й Лермана), є неповними, інакше кажучи – це результати моєї роботи (пошук інформації вівся в тогочасних газетах) і напрацювань вже згадуваного Ю.Яцини, за участю історика київського "Динамо" О.Кабанця.

Враховуючи все це, я вирішив дати, так бо мовити, "пробний" матеріал, розраховуючи на те, що в майбутньому – після нового витка роботи з моєї сторони та допомоги з боку інших поціновувачів статистики – я повернуся до нього. Наразі вкотре нагадаю про принципи, на основі котрих я здійснюю підрахунки. По-перше, враховуються всі офіційні поєдинки включно з анульованими і не дограними. По-друге, при вирішенні спірних моментів із серії "автогол чи гол форварда", перевага надається, скажімо так, "правдивим" даним (взятим із реального перебігу подій на полі), навіть якщо вони розходяться з "офіційними" (тобто протокольними). Через нижченаведені таблиці автор цих рядків напевно стане мішенню критики від колег по статистично-історичному цеху, особливо в контексті показників Олега Блохіна: в абсолютній більшості довідників ви знайдете цифру 26 в графі забитих ним голів у євротурнірах. Чому ж у мене на два м'ячі менше? Причиною цього слугують два поєдинки. Перший у Рейк'явіку з місцевим "Акранесом" (Кубок чемпіонів, 05.11.75): на 65-й хвилині Блохін зробив прострільну передачу і м'яч від захисника ісландців Гулагссона опинився в сітці, та радянські ЗМІ, а за ними й статистики "записали" гол на киянина (цікаво те, що в звіті вітчизняної "Спортивної газети" зафіксований автогол – як і в офіційному протоколі УЄФА). Інший момент стосується київського поєдинку з віденським "Рапідом" (Кубок Кубків, 19.03.1986): на 43-й хвилині після удару того ж Блохіна "смугастий" залетів у ворота, проте перед тим аж тричі змінив траєкторію після "зустрічей" із захисниками й воротарем австрійців, але диктор на стадіоні оголосив, що автором гола є нападник "Динамо", і це, вочевидь, стало сигналом для радянських статистиків зробити аналогічне. *Відео зазначених матчів (наявне у московського статистика А.Яковлєва) чітко демонструє, що це були автоголи.* (Мені знову доведеться наголосити на тому, що кожен може мати власні орієнтири для обчислення: хто вважає за доцільне керуватися моделлю "спираємося на ті дані, які прийняті", – будь ласка). Тим не менше, ці два "відняті" голи не вплинули на лідируюче становище Олега Володимировича в списку снайперів київського клубу, – як і в гвардійському реєстрі, так і у табелі старожилів: його рекорди – **19** сезонів у першій команді, **581** зіграний матч і **265** забитих голів – є, воістину, безсмертними в літописі київського "Динамо".

Володимир БАНЯС.

"КЛУБ 200" ГВАРДІЙЦІВ КИЇВСЬКОГО "ДИНАМО"

Ігри	Футболісти	ЧС	КС	ЧУ	КУ	ЄК
581	О. Блохін	432	67+3	-	-	79
456	О. Шовковський	-	-	304	49+4	99
439	А. Дем'яненко	333	45+2	14	2	43
409	Л. Буряк	304	52+2	-	-	51
401	В. Веремеєв	310	45+2	-	-	44
371	В. Мунтян	302	34	-	-	35
368	В. Безсонов	278	48+3	-	-	39
361	С. Ребров	-	-	242	44+2	73
356	В. Ващук	-	-	253	41	62
349	О. Лужний	67	11	186	32	53
345	В. Белькевич	-	-	224	45+3	73
339	В. Турянчик	309	20	-	-	10
335	В. Серебряников	300	21	-	-	14
332	В. Соснихін	291	23	-	-	18
328	М. Шацьких	-	-	215	36+4	73
325	Є. Рудаков	258	28	-	-	39
324	С. Балтача	245	38+2	-	-	39
307	А. Баль	240	31+2	-	-	34
293	С. Шматоваленко	106	20	107	26	34
293	А. Несмачний	-	-	203	30+2	58
292	В. Колотов	218	34+1	-	-	39
290	В. Євтушенко	225	31+2	-	-	32
288	В. Лозинський	225	36+2	-	-	25
286	Ф. Медвідь	243	31	-	-	12
278	Й. Сабо	246	21	-	-	11
277	Ю. Дмитрулін	-	-	184	34+1	58
277	О. Головко	-	-	186	32	59
273	В. Трошкін	206	29	-	-	38
271	А. Біба	247	19	-	-	5
268	А. Коньков	193	34+2	-	-	39
268	А. Гусін	-	-	170	31+1	66
267	С. Решко	200	31+1	-	-	35
261	Вік. Чанов	202	27+1	-	-	31
250	А. Пузач	216	18	-	-	16
247	В. Хмельницький	217	20	-	-	10
244	П. Віньковатов	217	19	-	8	-
243	М. Фоменко	173	30+1	-	-	39
242	В. Рац	185	28+1	-	-	28
240	В. Матвієнко	188	22	-	-	30
238	О. Кузнєцов	181	29+1	-	-	27
235	В. Щегольков	209	16	-	-	10
222	Т. Гіоане	-	-	139	34+1	48
220	О. Макаров	209	11	-	-	-
216	О. Хацкевич	-	-	135	23+1	57
216	Г. Гавранчич	-	-	136	26+3	51
210	В. Каневський	198	12	-	-	-
207	П. Яковенко	140	16+1	21	4	25
202	А. Лерман	184	13	-	5	-

"КЛУБ 50" ГОЛЕАДОРІВ КИЇВСЬКОГО "ДИНАМО"

Голи	Футболісти	ЧС	КС	ЧУ	КУ	ЄК
265	О. Блохін	211	30	-	-	24
163	С. Ребров	-	-	113	19	31
141	М. Шацьких	-	-	96	22	23
94	А. Шевченко	-	-	60	15	19
87	В. Каневський	82	5	-	-	-
82	Л. Буряк	56	12	-	-	14
81	В. Колотов	62	11	-	-	8
79	В. Серебряников	70	5	-	-	4
79	В. Леоненко	-	-	61	10	8
77	П. Віньковатов	67	5	-	5	-
77	А. Біба	69	4	-	-	4
76	В. Євтушенко	59	7+1	-	-	9
72	Діого Ринкон	-	-	47	13	12
71	М. Коман	63	8	-	-	-
70	В. Мунтян	57	7	-	-	6
69	В. Белькевич	-	-	51	8+1	9
63	А. Пузач	49	7	-	-	7
62	О. Базилевич	53	5	-	-	4
60	В. Хмельницький	54	2	-	-	4
56	А. Бишовець	49	4	-	-	3
55	В. Онищенко	37	6	-	-	12
52	І. Бєланов	39	7	-	-	6
51	О. Михайличенко	39	8	-	-	4
50	В. Шиловський	35	4	-	11	-

***ЧС** – чемпіонат СРСР*
***КС** – Кубок СРСР + Кубок сезону СРСР*
***ЧУ** – чемпіонат України*
***КУ** – Кубок України (Кубок УРСР) + Суперкубок України*
***ЄК** – європейські Кубки*

Кримтеплиця

Олександр ВАСИЛЬЄВ:

ЗДАВАТИСЯ НЕ ЗБИРАЄМОСЬ!

Президент клубу поділився своїми роздумами про літньо-осінній напівсезон, перспективи розвитку та можливі наслідки для клубу фінансової кризи.

НАМ ПОТРІБЕН КАПІТАН!

— Олександре Модестовичу, команда за підсумками першого та початку другого кола посіла 11-у сходинку і навряд чи це місце відповідає вашим планам. Ви засмучені?

— Безумовно, залишився певний негатив, але сьогодні, поміркувавши про все й ретельно проаналізувавши напівсезон, я розумію, що гріх скаржитися на це місце, а тому настрій у мене чудовий. Не складатимемо зброї, попереду дуже багато матчів, працюватимемо, надолужуватимемо згаяне.

— Проте чому, на ваш погляд, команда протягом майже трьох місяців не могла перемогти?

— Причин багато, але я б виділив лише кілька головних. Насамперед, після вдалого старту, коли команда тримала лідерство протягом шести турів, настала стадія самозаспокоєння футболістів. Багатьом здалося, що все, — тепер кожен матч легко даватиметься, внаслідок чого не стало психологічної мотивації гравця, зник інтерес не до футболу, не до команди, не до вболівальників, а до власного зростання. А це найстрашніше! Напевно, і керівництво команди занедбало роботу в цьому аспекті. Друга важлива причина того, що сталося, — це стара проблема команди: протягом двох сезонів хлопці виходять на поле без свого яскраво вираженого лідера, справжнього капітана команди. Розумієте, капітан — це та нитка, через яку головний тренер доводить свої ідеї до кожного гравця. Роль капітана — у скрутну хвилину підняти командний дух, повести за собою цей "скрипучий віз". Тож можна звинувачувати футболістів, як роблять багато тренерів в інших клубах, але ми схильні вважати, що це наш прокол, і я, як президент, і мої помічники, і тренерський штаб в оцінці психологічного стану наших футболістів недопрацювали. Ми визнаємо наші помилки й, повірте, зробимо все, щоб подібне не повторилося. Буде весна, буде успіх, будуть нові успіхи!

— Не секрет, що "Кримтеплиця" — один із небагатьох клубів першої ліги, в якій створені всі умови для хорошого футболу. Можливо, деякі футболісти, які тільки одягають футболки "Кримтеплиці", просто розслабляються, опинившись у прекрасних умовах.

— Не виключаю і цей чинник, як і те, що багато гравців, котрі підписують контракт на маленький термін, не мають достатнього внутрішнього стимулу для повної самовіддачі. Наприклад, контракт на рік дозволяє футболістові пересидіти в непоганих умовах якийсь час в очікуванні вигідніших пропозицій. Свого найближчого майбутнього в команді він не бачить, а тому очікуваний від нього результат свідомо занижений. Тому я прихильник того, щоб футболіст, котрий приходить до нас, підписував контракт на триваліший термін; оптимальним вважаю три роки.

— Але ж є й зворотний бік медалі, коли гравець, який підписав довгостроковий контракт із командою, як-то кажуть, "не грає", стає тягарем для клубу.

— Так, звісно, але у нас є де такому футболістові повернутися до колишньої форми. Я маю на увазі другу команду — "Спартак" (Молодіжне). Там умови зовсім інші, й, підписуючи з нами контракт, футболіст розуміє, що сидіти, нічого не роблячи та отримувати зарплату, він не буде. Чому одні мають працювати на повну котушку, а інші — ні?

ВИМАГАЄМО ВІД ФУТБОЛІСТІВ МАКСИМУМУ

— Сьогодні про фінансову кризу не говорить хіба що ледачий. Криза б'є по кожній із футбольних команд та одночасно звужує ринок роботи футболіста. Багато керівників клубів вже зізналися футболістам у недостатньому фінансуванні й готові платити лише частину зарплати. Чим ця криза загрожує футбольному клубу "Кримтеплиця"? Які ваші прогнози?

— Почну з першої частини питання. Безумовно, є така тенденція, що раніше футболіст, котрий іде з клубу, міг легко знайти собі роботу в іншому колективі. Але зараз це ускладнюється дефіцитом бюджету вітчизняних і російських клубів. Це загальна проблема. Тому кожен гравець має право вирішувати, на яких умовах він іде в ту чи іншу команду. Відповім за наш клуб: у нас дуже жорсткі вимоги до гравців, тому не вважаю за доцільне їх послаблювати. Чітко розписані функціональні обов'язки кожного гравця, після матчу проводиться детальний аналіз його роботи на полі та його ККД. Я тільки за те, щоб наші гравці отримували більше грошей. Завжди готовий заохотити футболіста за його блискучу роботу!

Тепер про кризу. Сьогодні вона ще не так відчувається, про неї більше говорять, ніж вона є насправді. Але труднощі почнуться навесні, коли ми почнемо підводити підсумки витрат на газ. Це стосується практично усіх галузей економіки України, і нас зокрема. Я не можу порівняти рахунок за газ за 2007-й рік і за такий же період цього року. Це небо й земля!

— Хотілося б зупинитися на деяких наших гравцях. Перш за все, це Сулейман Діабі — єдиний у Криму легіонер першої ліги. Як ви оцінюєте його рік роботи?

— Діабі — хороший футболіст! Але поки він вимагає індивідуального підходу. Він значно додав порівняно з початком цього року. Йому, звісно, заважає мовний бар'єр, і, можливо, присутність іще одного франкомовного легіонера допомогла б йому швидше адаптуватися в команді. Наш Сулейман — тонка натура, і щоб розкрити його природний футбольний дар, потрібен непростий ключик, тут звичайними методами не вийде.

Іноді нам вдавалося використовувати його потенціал на всі сто, іноді не дуже. Проте він суттєво вплинув на розвиток команди. Про те, що він може грати на серйозному рівні, свідчить кубкова зустріч із "Дніпром" — досвідчений захисник Шершун, який наглядав за ним, не зміг упоратися з нашим легіонером, і хоч Сулейманові не вдалося забити, він завдав суперникові чимало клопоту. Отже, ми продовжуємо сподіватися на Діабі та його вміння забивати м'ячі.

— Клуб попрощався з низкою гравців: чи означає це, що ви маєте намір придбати таку ж кількість футболістів?

— Наше завдання — закрити декілька ключових і важливих позицій. Безумовно, нас цікавить воротар, скажу більше, у нас є на прикметі реальна кандидатура на це місце. Конче потрібен новий центральний захисник, залишається відкритою позиція лівого півзахисника, особливо, зважаючи на те, що Євген Пічкур, який перебуває зараз у "Таврії" на перегляді, все ж таки там влаштується. Важливим є пошук гравця центральної лінії та одного нападника рівня нашого Олексія Бабиря. Бажано, щоб ці кандидати були молодого віку, здатні розкрити свій талант у нашому клубі.

— Ви випередили моє питання про Бабиря, чи вважаєте, що минулий рік для нього був важливим у плані професіонального зростання?

— Так, він зробив ривок уперед, забив на старті сезону чотири важливі м'ячі, але, як і всі молоді футболісти, проходить непростий шлях становлення як професіонала. Мені здається, що він знизив вимоги до себе після того, як кілька разів побував на зборах збірної. А це саме те, що губить кожного перспективного гравця. Якщо він швидко перехворіє цим, якщо цей етап "мідної труби" пройде безболісно, то, повірте, ми побачимо десь за рік реального гравця української прем'єр-ліги. Але, повторюю, за умови постійної роботи над собою.

СИЛИ ЧЕРПАЮ В СІМ'Ї

— Минулий рік став історичним для "Кримтеплиці": її футболіст, Роман Войнаровський, претендує на найшвидший гол в історії професіонального футболу. Як ви взагалі оцінюєте роль Романа в команді?

—Його значення для нас дуже велике. Ми раді, що йому вдалося забити цей гол, і дуже сподіваємося пройти якнайшвидше процедуру офіційного визнання в Книзі рекордів Гіннесса. Щодо Романа, то я не перебільшу, якщо скажу, що він — моя права рука і велика допомога для Михайла Васильовича (Сачка. — **Прим. авт.**). Він завжди в чудовому моральному та фізичному тонусі, з ним приємно обговорювати командні проблеми, і взагалі він — справжня особистість. Останнім часом він став визнаним лідером, декілька матчів провів у капітанській пов'язці, виконував незвичну для себе роботу центрального захисника і впорався з цим чудово. Отже, Роман Войнаровський — хороша людина та хороший футболіст.

— У зв'язку з реструктуризацією вищої ліги й появою прем'єр-ліги багато хто говорить про ту прірву, яка сьогодні відділяє її від першої ліги. Чи згодні ви з цим?

— Ні, якщо і є прірва між прем'єр-лігою та першою лігою, то це в інформаційному висвітленні. Подивіться, яка пильна увага всіх телеканалів до команд прем'єр-ліги — десятки телепрограм, інтернет-сайтів, газетних публікацій, а до першої ліги — ставлення за залишковим принципом. Повірте, якби така ж увага приділялася найкращим футболістам нашої ліги, як бомбардирам прем'єр-ліги, то їм було б простіше (хоча б із працевлаштуванням та постійним розвитком) і нам, керівникам клубів. Подивіться, яким цікавим був наш кубковий поєдинок із "Дніпром", а пригадайте, який бій "Шахтареві" у чвертьфіналі дала "Олександрія", як бився "Фенікс-Іллічівець" із "Таврією". Ігнорування з боку ЗМІ першої ліги не сприяє розвитку українського футболу. Це замкнуте коло: про команду й футболістів говорять мало, а це не привертає нових спонсорів, а рекламодавцям не дуже цікава перша ліга, оскільки немає належного висвітлення у ЗМІ.

— Як ви оцінюєте роботу дубля "Кримтеплиці" — "Спартака" з Молодіжного? Чи буде команда грати в новому чемпіонаті Криму?

— Так, звичайно, найменше криза загрожує цій команді: у ній багато хлопців грають майже безкоштовно, заради командної ідеї. Більше того, рівень зарплати нижчий, ніж у багатьох командах кримської першості. Ми переговорили з керівництвом команди, і свою думку я висловив дуже чітко: у команді мають грати молоді гравці, має бути не більше трьох досвідчених гравців. Інакше перспектива розвитку команди, як резерву "Кримтеплиці", буде під питанням. Зараз у товариському матчі зі збірною України, у матчах за Кубок мера ми придивилися кількох гравців "Спартака" й маємо намір їх запросити на наші збори. Сподіваємося, що вони закріпляться в команді. Отже, є плоди роботи "Спартака", але ми чекаємо більшого.

— Друга половина цього року виявилася досить важкою в моральному плані: команда довго не могла перемогти. Проте ви не занепадали духом. Де ви черпаєте сили?

— Ви знаєте, я не втомився від футболу, я втомлююся лише від безглуздого заняття футболом. Ось, наприклад, конкретний епізод цього року. Ми замовляємо літак до Львова, ідемо на матч із "Прикарпаттям", де нас зустрічає наш новенький клубний автобус, який тільки-но приїхав з Австрії. Далі ми ідемо на комфортабельну базу й готуємося до матчу. І, здолавши таку відстань, за 90 хвилин все перекреслюємо своєю непоказною грою — програємо — 2:1. Як ви думаєте, додає це оптимізму? (**Посміхається**). Але потім, коли сідаєш і аналізуєш усе, переглядаєш матч іще раз, здається, що не так вже все й погано. Можливо, й простіше все кинути, закрити витратну частину свого бізнесу, як, до речі, деякі й роблять, але ми виховані по-іншому: відповідальність за справу, яку робиш до останнього, нікуди не поділась.

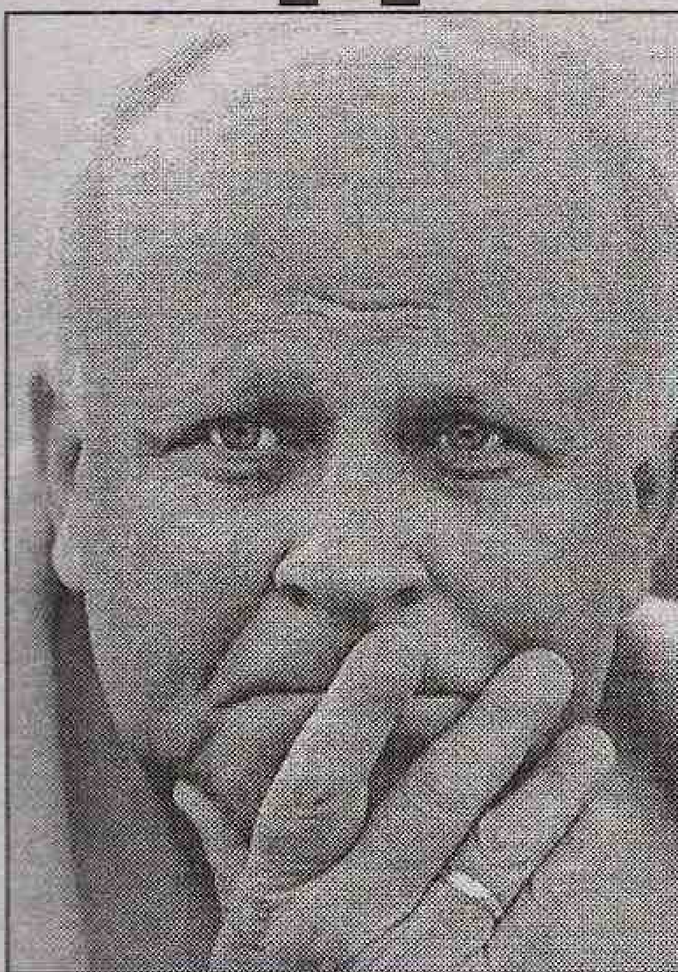
Мені додає сили родина, я відчуваю підтримку дружини. З роками вона стала більше розумітися на футболі, іноді навіть дає ділові поради. Для мене це неоціненно! Звісно, син, який не просто фанат футболу, але і мій помічник. Він керує багатогранним колективом, як "Спартак" (Молодіжне), вчиться управлінню, надає мені допомогу на підприємстві. Я бачу, як він виріс як особистість. Цiную його вміння з повагою ставитися до людини, і незалежно від її статусу або віку. Отже, для будь-якої людини — це щастя, коли родина стоїть за нею горою.

Армен ПЕТРОСЯН.

Волинь

Віталій КВАРЦЯНИЙ:

СТИМУЛЮВАННЯ КЛУБІВ — ШЛЯХ ДО ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНЦІЇ

Свій коментар щодо перспектив розвитку Професіональної футбольної ліги дав один із найавторитетніших вітчизняних фахівців, головний тренер ФК "Волинь" Віталій Кварцяний.

— Віталію Володимировичу, на конгресі ПФЛ буде обрано нового президента цієї організації. Що ви можете сказати з цього приводу?

— Усі кандидати на посаду президента ПФЛ люди обізнані і працюють у футболі чимало. Вони нам симпатичні, і виділяти будь-кого я не хочу. Просто перед конгресом збереться рада клубу, і ми визначимося, за кого голосуватимемо.

Але ми вважаємо, що на конгресі не буде надано можливості всім клубам повністю виступити і дати оцінку роботи ПФЛ. Будуть введені, як завжди, бюрократичним методом норми і регламент виступу близько п'яти хвилин. Я останнього разу виступав вісім років тому на одній із конференцій і лише почав порушувати глобальні питання, як мені швидко "закрили рота", посилаючись на регламент. Виникає питання: "Навіщо тоді туди їхати?". Після цього як віце-президент клубу я не виступав жодного разу, але накопичилося стільки питань, і ми маємо стільки претензій, що все це вмістилося на п'ятнадцяти аркушах.

— Ви можете їх озвучити?

— Це ті проблеми, з якими ми зіткнулися, і ніхто їх не вирішував у ПФЛ. Я впевнений, що думка всіх клубів однозначна: ПФЛ жодним чином не надавала допомогу та підтримку клубам, а, швидше за все, шкодила.

Потрібно подякувати президентам клубів першої та другої ліг за підтримку футболу у своїх областях. За те, що вони не зневірюються, а фінансували і фінансують розвиток футболу. Висловити всі конкретні факти невдоволення діями ПФЛ займе багато часу, охарактеризувати всю роботу по пунктах — також.

— І все ж таки, Віталію Володимировичу, які основні претензії клубів?

— Наведу кілька. Знаючи і враховуючи усі труднощі клубів, ПФЛ кожного сезону додавала і підвищувала внески за участь. Незважаючи на це, ми існували і намагалися грати в чемпіонаті. Але, дивлячись уперед, інтуїція підказує, якщо ми працюватимемо в такому напрямку й надалі, то змін на краще не станеться. Досі ми всі були, мов телята. Ішли і мовчали, і не могли нічого вдіяти та вплинути на систему взаємостосунків усередині ПФЛ. Якщо ПФЛ скаржиться, що їх не сприймає ФФУ, то нехай на собі відчують, як вони ставляться до клубів, яких самі не сприймають. Всі рішення ухвалювалися працівниками ПФЛ, і якими б вони не були, усі голосували "за". Хто голосував проти, ішов із ПФЛ, того не тримали. Те ж саме у них із ФФУ. Коли ПФЛ чекає позитивних дій і пропозицій від ФФУ, то з ними чинили так, як вони з клубами. Так ось, таким шляхом далі йти не можна. Це потрібно знати.

Окрім того, ми випадково дізнаємося, які заробітні плати у працівників ПФЛ, котрі вони собі затвердили за наші гроші. Заробітні плати співробітників не мають бути такими великими, про які всі дізналися з преси, а кожен клуб має одержувати звіт хто, скільки отримує — поіменно. І звіт має бути наданий за всі роки, а не просто суха річна цифра витрат. Тільки клуби повинні затверджувати бюджет ПФЛ і все вирішувати, а не знімати капелюх наперед і кланятися, вибачатися і кланятися. Якби ПФЛ знайшла спонсорів ліги, створило телевізійний пул і запропонувало ці гроші використовувати на заробітну плату, на суддів і так далі, ось це вже інше питання. А так, вирішили все за рахунок клубів: за участь, за збори суддів, штрафи і за наші гроші роблять із нас дурнів. Так ось, гроші дають клуби, тож вони і мають ними розпоряджатися.

— Як, на ваш погляд, ПФЛ регулює "суддівські" питання з клубами?

— Скільки листів ми не писали щодо суддівських призначень, але всі рішення ухвалювалися в кулуарах, ігноруючи прохання клубів. Є арбітри, які не вміють проводити матчі і заважають динамічності футболу. Існує думка, що арбітр теж людина, і він може помилятися. Ні! Арбітр не має права на помилку! Він як сапер. Він має бути лояльним і не повинен зупиняти гру стільки, як зупиняють гру в нашому чемпіонаті. Він просто нахабно влазить у гру, бокові арбітри — теж, а четвертий арбітр взагалі заважає тренерам працювати. Про це писав і Хіддінк, і Капелло, і Ліппі, що четвертий арбітр заважає тренерам працювати і його потрібно ліквідувати. Окрім цього, якість арбітражу дуже низька. Ми просимо, не призначайте тих-то арбітрів нам на матчі, але до нас не прислухаються. Ось цими питаннями має займатися ПФЛ і ФФУ. Тому ми повинні відстоювати свої інтереси.

Необхідно проводити конференції з суддями та інспекторами. Шевченко і Дяченко мають сказати своїм підлеглим, щоб одні "заховали" свистки і давали грати командам, а інші не втомлювали нас інструкціями та кваліфіковано виконували свою роботу.

Клуби не повинні погоджуватися виділяти гроші на збори арбітрів, нехай проводять збори у Броварах, загартованіші будуть. Може, давайте їм зробимо збори в Бразилії, а не в Туреччині? Це проблеми клубів. Вони хочуть судити і нехай готуються самі. Ми платимо гроші, і чималі, за їхні послуги в кожному матчі. Чому за їхню підготовку теж мають платити клуби?

— Це, на ваш погляд, і є головними питаннями в діяльності ПФЛ?

— Існує ще одне глобальне питання, яке цікавить клуби. Адже вони не отримують дивідендів від участі в чемпіонаті. Вони мають бути мотивованими і знати, який стимул одержать від укладених грошей. Стимулювання клубів підвищить конкуренцію, поліпшить якість гри та поверне уболівальників на стадіони, для яких, до речі, й існує футбол. Прочитавши усі програми кандидатів, ми хочемо зробити конкретні пропозиції.

Із тих внесків, які клуби перераховують до ПФЛ, при коригуванні кошторису витрат проводити наступні преміювання після завершення чемпіонату:

1. Чемпіон України серед команд першої ліги отримує 250 000 доларів.

2. Віце-чемпіон — 150 тисяч доларів.

3. Бронзовий призер — 50 тисяч доларів.

4. Переможці груп у другій лізі отримують по 100 тисяч доларів.

5. Проводити Кубок ліги, і його володар отримує 120 тисяч доларів, а фіналіст — 60 тисяч.

Тоді, після досягнення результату, президентам клубів не потрібно буде думати, як преміювати футболістів, це зробить ПФЛ, за кошти, зібрані із внесків.

Ось за що потрібно голосувати, і ці гроші необхідно виділити. А далі знаходити спонсорів і працювати, а не жирувати за рахунок клубів. Створити стабілізаційний фонд для підтримки клубів, а то багато клубів зникають, і всі несуть втрати. Із клубів знімають очки, з футболістів забиті м'ячі, клуби витратили гроші на визди, платили футболістам премії за ігри і так далі. ПФЛ має допомагати клубам, але, на жаль, ще жоден клуб не отримав від цієї організації навіть тисячі гривень.

Ось це глобальні суми, а решта нехай іде на апарат ПФЛ. Нехай тоді вони економлять і вирішують, скільки чоловік має працювати і яку зарплату отримувати, а клуби їхні рішення повинні затверджувати. Я думаю, що десяти чоловік для роботи з командами першої та другої ліг цілком достатньо.

І ще. ПФЛ, як і всі структури ФФУ, мають розташовуватися в Будинку футболу. Чому клуби повинні розриватися між ПФЛ і ФФУ, реєструючи контракти футболістів, вирішуючи інші питання? У тій же Польщі, з якою ми проводимо Євро, все знаходиться разом. Це цивілізовано, й так має бути і в нас.

Микола ГАВРИЛЮК.

Динамо-2

Сергій РИБАЛКА:

ІЗ ШКУРИ БУДУ ЛІЗТИ, ЩОБ ПОТРАПИТИ ДО ДОНЕЦЬКА

Для колишнього гравця харківського "Арсеналу" Сергія Рибалки перші півроку в "Динамо-2" виявилися дебютними у першому вітчизняному дивізіоні. Скориставшись нагодою, коли гравець повернувся на батьківщину, до Харкова, з колишнім лідером "червоно-білих" поспілкувалася прес-служба місцевого "Арсеналу".

— Сергію, як ти оцінюєш свій виступ за "Динамо-2" у першій половині сезону?

— Своєю грою залишився незадоволений. Виступив невдало. Можливо, адаптація задовго проходила. Або ще щось перешкодило проявити свої найкращі якості. Звісно, перша ліга дуже відрізняється від другого дивізіону. Тут потрібно швидше приймати рішення, ніхто не дає довго думати.

— Один забитий гол для тебе це мало чи, з урахуванням позиції опорного півзахисника, нормально?

— Справа не в позиції. У мене було багато моментів, а з них я втілив у гол лише один. Реалізація — ось найголовніша проблема. В "Арсеналі" я теж грав "опорника" — і нічого, голи були.

— Хто твій конкурент у "Динамо-2" за місце в основному складі?

— Конкурентів багато. У "Динамо-2" взагалі дуже жорстка конкуренція. Багато молодих талановитих хлопців, всі хочуть проявити себе, потрапити в такий клуб, як "Динамо".

— Проте велику частину матчів ти провів в "основі"...

— Так, тільки останні шість ігор виходив на заміну.

— У нинішньому сезоні "Динамо-2" виступає невдало. З чим це пов'язано?

— Багато молодих хлопців. Брак досвіду. А перша ліга достатньо сильний турнір, команди хорошого рівня.

— Але в "Динамо-2" завжди одна молодь...

— Справді. Але саме цього сезону ставка робилася на футболістів 18–19 років.

— Тренери кажуть футболістам, коли на трибуни приходить Юрій Сьомін?

— Юрій Павлович одного разу приходив. Наскільки я зрозумів, він більше відвідує матчі дублюючого складу. Ігор Михайлович Суркіс кілька разів приходив.

— Наставники "Динамо-2" сказали, що вже є група виконавців, яка буде з команди відсіяна. Вам вже говорили, хто це?

— Це три грузинські гравці. Окрім того, я так зрозумів, з "Динамо-2" підуть усі ті, кому вже виповнився 21 рік.

— Ще не було розмови про те, хто піде з "Динамо-2" на збори з першою командою?

— Ні, не було. Напевно, поїдуть чоловіка три-чотири.

— З Києвом уже встиг познайомитися ближче?

— Так, але знаю столицю ще не так добре, як Харків. Якщо виходимо прогулятися, то їдемо в центр.

— З ким ходиш найчастіше, хто твої друзі в "Динамо-2"?

— Дмитро Єременко — він теж із Харкова. З Гармашем добре ладнаємо.

— Ти, як і раніше, живеш на базі?

— Так. Про квартиру ще не замислювався. Але там буде відокремленість. А на базі завжди людно, є з ким поспілкуватися. Тут створені чудові умови для роботи, для відпочинку. "Динамо" є "Динамо".

— Чим займаєшся у вільний від футболу час?

— Його небагато. Розпорядок дня щільний. Якщо є можливість, виходимо в місто. Час до сну можна провести за комп'ютером або книгою.

— Багато футбольних клубів потерпають "через" фінансову кризу. "Динамо" вона не торкнулася?

— Ні. Особисто я нічого не помітив. Таких гігантів, як "Динамо" збити з ніг кризою не вдасться.

— Автомобіля ще не придбав?

— У Києві такі пробки, що просто страшно стає. А машину я придбав ще тоді, коли за "Арсенал" грав.

— Яка марка?

— Nissan Almera.

— До Києва її не перегнав?

— Ні. Я поки ще боюся сідати за кермо. Якщо потрібно кудись їхати — викликаю таксі.

— Невже не хочеться сісти за кермо самому?

— Ну, взагалі хочеться. До речі, в найближчим часом я, можливо, придбаю інше авто. Мрію про Honda Accord. Але це не головна моя мрія.

— А що головне в найближчому майбутньому?

— Потрапити на чемпіонат Європи U-19 (у 2009 році пройде в Донецьку та Маріуполі. — **Прим. авт.**). Я зроблю все від мене залежне, щоб потрапити до табору збірної та гідно виступити. Моє бажання настільки велике, що я буду зі шкури лізти — працювати і ще раз працювати.

— Але ж ти зазвичай потрапляв до складу збірної. Із цим проблем не буде?

— Самозаспокоєнням тут займатися не можна. Професіонали так не роблять.

Поділля

КАМІННЯ В "ГОРОД" ХМЕЛЬНИЦЬКОГО БІЗНЕСУ...

За підсумками літньо-осіннього 2008-го року виступів у друголіговій першості України "Поділля-Хмельницький" посіло п'ятнадцяте місце. Звісно, всі ми — шанувальники нашого клубу — усвідомлюємо, що це лише проміжний фініш. Але за всю історію виступів хмельницьких команд майстрів у першостях незалежної України цей результат — найгірший.

Факт неприємний, безумовно. І все, викладене нижче, лише один із варіантів осмислення, може, дещо суб'єктивний, того, що сталося із колективом, який ще три роки тому був міцним середняком першолігових перегонів.

...Наприкінці червня "Поділля-Хмельницький" під орудою Богдана Блавацького здобуло "бронзу" минулої першості, демонструвало гідну якість гри, збираючи вдома шести-семитисячні глядацькі аудиторії. Поряд з досвідченими гравцями — Т. Гамарником, А. Будником, Л. Сергеєвим, В. Балицьким, О. Сенделем, Я. Гутникевичем зростала майстерність молоді — М. Горлицького, С. Якубовського, О. Колесникова, І. Козелка, А. Лемішевського. Психологічний мікроклімат у колективі був хороший. Здавалося б, нічого не завадить подальшому поступу хмельничан до першої ліги. Але не так сталося, як гадалося. Несподівано для всієї місцевої футбольної громади посаду головного тренера залишив Богдан Блавацький. Не деталізуватиму, чому так сталося, бо не знаю всіх деталей. Але, як показав звітний період, загальна справа від цього не виграла.

Час не чекав, і в умовах оргцейтноту Ярослав Бобиляк зробив мужній крок, погодившись очолити "Поділля-Хмельницький", за невпевнених фінансових перспектив команди. Вже в листопаді, перед останньою у 2008 році грою проти "Дніпра" (Черкаси), Ярослав Іванович скаже: "Не розцініть мої слова як виправдовування, але причин для невдалих ігор у нас було більш ніж достатньо. Перерва між першостями України була коротенькою, але команду залишили низка вправних виконавців — Гамарник, Якубовський, Доценко, Луць. За обмеженого кошторису ми, тренери, не мали нагоди якісно вкомплектуватися. Провалом у селекції, а тут особисту провину визнаю цілком, вважаю воротарську. Грубі помилки В. Левицького, інших хмельницьких голкіперів позбавили команду 10 — 12 очок. У деяких зустрічах тренерський штаб помилявся зі стартовим складом. Мали надію на одних спортсменів, а вони підводили своєю млявою, невиразною грою. Окремий негатив — перехід до "Комунальника" (Луганськ) Лева Сергеєва та Віталія Балицького. Зараз вже немає сенсу шукати винних, але "Поділля-Хмельницький" від їхньої відсутності не виграло в очковому доробку. Ще один чинник наших невдач — нам фатально не таланить. Чи варті ми були поразок вдома від "Княжої-2" (Щасливе), "Буковини" (Чернівці), "Бастіону" (Іллічівськ)? Але факт неспростовний..." Коментуючи найболючішу — фінансову — проблему Ярослав Бобиляк відзначив: "На жаль, саме регулярна невиплата преміальних футболістам стала основним чинником, що призвів до психологічної напруги у колективі. А тепер уявіть моє становище. Як можна керувати командою при невиконанні перед футболістами контрактних зобов'язань? Демарш перед грою проти "Росі" завершився провально — 1:5. Із цієї проблеми треба зробити серйозні висновки..."

Що тут додати до слів наставника хмельничан? Хіба що інформацію про надзусилля директора клубу Станіслава Островського, дякуючи яким деякі борги за преміальними вдалося "закрити".

І ось момент, коли я висловлю стрижневу думку цієї статті. Не є секретом, що Хмельницький — респектабельний обласний центр з його "нескінченними" ринками, де обертаються величезні капітали. У нашому місті є десятки фізичних осіб з багатомільйонними статками, сотні(!) успішних бізнес-структур. І попри волання місцевої преси про необхідність невеликої допомоги клубу не знайшлося жодної людини, яка б нам сприяла. Вочевидь, не доріс ще місцевий фінансовий "бомонд" до усвідомлення того, що бути спонсором флагмана спорту № 1 на Хмельниччині — честь для них, а не для команди. Так що моє "каміння" — в "город" хмельницького бізнесу...

...Тепер повернімося на футбольне поле. Хтось не дурний сказав фразу про "кадри", які вирішують все. Безумовно, у розпорядженні Ярослава Бобиляча кваліфікована "обойма" виконавців була досить обмежена. Чудово, що повернувся у "Поділля-Хмельницький" такий собі футбольний мудрець — Руслан Кострицький. Його чудова техніка роботи з м'ячем, ідеальне бачення ситуації на полі, вміння зробити вчасну, зручну передачу — дали змогу надати грі хмельничан у центрі поля привабливіший "малюнок". Серед молодих відзначу гру Володимира Рудого. Швидко вдосконалював майстерність, небезпечно виконував штрафні. Допомогли колективу новачки Ігор Шопін, Андрій Білик.

Як на мене, найоптимальніший склад хмельничан восени 2008 був такий: Леонідов — Галицький, Яремчук, Сергеєв — Рудий, Кострицький, Гутнікевич, Будник, Шопін — Колесников, Сендель. У такому чи приблизно такому складі підопічні Ярослава Бобиляча дали низку хороших ігор — у Вінниці, Рівному, Львові. А вдома отримали харизматичні перемоги над "Єдністю", "Коростенем", МФК "Миколаїв". Гол, який забив після багатоходівки Я. Гутникевич у ворота миколаївця О. Лавреньова, взагалі милував око.

Окремо хотів би сказати про гру Олексія Колесникова. За календарний-2008-й рік він суттєво додав у майстерності. Так, ще йому бракує врівноваженості, витримки. Але це — справа часу. Молодий оборонець Анатолій Шляховий у важкий для колективу момент досить впевнено діяв у центрі оборони. Що не сподобалось у діях хмельничан? Мабуть, морально-вольові якості деяких спортсменів, коли протистояли маститішим суперникам. Вікові футболісти не завжди поспішали вести за собою молодь. Усі разом в ряді поєдинків, далеко не програшних, не змогли почоловічому "перекусити" суперників.

Насамкінець, про вболівальників "Поділля-Хмельницький". У минулій першості наша команда була найвідвідуванішою у друголіговій Україні. До кінця цієї осені трибуни спорткомплексу "Поділля" катастрофічно спорожніли. Зрозуміло, що місцевій публіці періодичні домашні поразки були не до вподоби. Тому слова подяки лише найвідданішим "фанам" із двох відомих секторів, і всім уболівальникам, що залишились відданими "Поділлю-Хмельницький" у скрутні часи.

Віктор КОТОВ.

P.S. Незабаром очікується радикальна реорганізація футбольного клубу "Поділля-Хмельницький". Сподіватимемось, що вона дасть змогу вже найближчим часом єдиній професійній команді нашого краю посісти гідне місце у табелі про ранги вітчизняного футболу.

Єдність

З ОСТАННЬОГО МІСЦЯ — НА ВОСЬМЕ

ТАКЕ ТУРНІРНЕ СХОДЖЕННЯ ПІД ПРОВОДОМ ВАДИМА ЛАЗОРЕНКА ЗДІЙСНИЛА ЗА КІЛЬКА МІСЯЦІВ "ЄДНІСТЬ"

Самобутня команда з Плисок почала здавати позиції ще минулого сезону. На початку нинішнього футбольного року вона опинилася на самісінькому дні турнірної таблиці, після чого стало зрозуміло: кардинальні зміни назріли. Тож у колективі з`явився досвідчений наставник Вадим Лазоренко, відомий за плідною працею в елітному "Арсеналі". Тепер справи поступово пішли вгору, і на проміжному фініші "Єдність" посіла перспективну восьму позицію з п`ятиочковим відставанням од гросмейстерської п`ятої, а тренер отримав можливість розробити стратегію подальшого розвитку команди.

"ХОФФЕНХАЙМ" ЯК ЗРАЗОК ДЛЯ НАСЛІДУВАННЯ

— Упродовж кількох місяців я був безробітним, тому й пропозиція з Плисок виявилася доречною, — **пригадує Вадим Лазоренко.** — Попри будь-які застереження, тренер має працювати! Бо наша професія схожа на фах хірурга: відсутність повноцінної практики негативно позначається на класі й провокує деградаційний процес у творчості. А після зустрічі з віце-президентом клубу Гаврильченком остаточно розвіялися й можливі сумніви: "Єдність" прагне розвиватися, що для футбольного фахівця, либонь, найважливіше. Плиски вже формують насправді сучасну навчально-тренувальну базу, дбають про відповідне освітлення на стадіоні, планують облаштувати там інформаційне табло... Максимум уваги приділяється й власне команді. Зокрема, дублюючий склад, який регулярно задіяний в аматорських змаганнях, має стати основою так званої футбольної піраміди, яка братиме початок з організованих дитячих колективів, а вершиною в ній буде представницька професіональна дружина. Звісно, пасти задніх у друголіговому національному турнірі за такої постановки справи грішно, але головна команда застряла в підвалі турнірної таблиці, і цей факт неабияк занепокоїв керівництво клубу. Саме за таких обставин я й почав співпрацю з "Єдністю": відчуваючи, з одного боку, величезний тягар відповідальності, а з другого — всіляку підтримку клубних очільників, які вважають яскравим зразком для наслідування скромний провінційний "Хоффенхайм" — порушника спокою в цьогорічній німецькій бундеслізі.

СПРАВЕДЛИВІСТЬ ЯК ОСНОВА ЗДОРОВОЇ СПІВПРАЦІ

— Ближче знайомство з "Єдністю", зрозуміло, оптимізму не примножило: разом із моїм попередником з команди пішли дванадцять гравців. А замінити їх упродовж турніру зазвичай насправді складно. Не тільки тому, що хороших незаангажованих футболістів обмаль: поспіх ніколи не був надійним помічником у доборі кадрів. Я вирішив узяти паузу і обмежився лише найнеобхіднішим поповненням. Мова про досвідченого воротаря Галігузова, вінгера Іванова та 17-річного універсала Бутрака, присутність якого в основному складі важлива з огляду на регламентні зобов`язання клубу перед лігою. З керівництвом ми зійшлися в основному: нецікаво просто здобувати перемоги будь-якою ціною, а от цілеспрямована робота на перспективу є насправді пріоритетною для "Єдності". Не скажу, що конче потрібне порозуміння з футболістами виникло легко та швидко. Однак ми з ними таки по-справжньому порозумілися, бо гравці переконалися: при Лазоренкові на поле виходить тільки той, хто добре проявив себе на тренуваннях і повною мірою готовий до чергових турнірних випробувань. Справедливість в співпраці — вельми важливий, а можливо, взагалі вирішальний фактор, я знаю про це не з чужих слів — і як колишній футболіст, і як тренер. А з керівництвом клубу ми домовилися просто: співпрацюємо на основі джентльменської угоди до зими, а далі — судячи з результату.

ПСИХОЛОГІЯ ЯК РУШІЙ КОМАНДНОГО ПРОГРЕСУ

— Моїм безпосереднім помічником став Олег Фамулевич, свого часу футбольний воротар, а потім — один з тренерів "Фенікса-Іллічівця". Спільно й обрали план найближчих дій. Було зрозуміло: футболісти мали різний стан фізичної готовності й загальні для всіх очевидні психологічні проблеми. Що не кажіть, а тягар поразок і справді найважчий: з часом опиняєшся в такій психологічній ямі, що мимохіть опускаєш руки. Тому максимум уваги ми приділили саме психології. Прагнули переконати колектив на конкретних зразках, що ми не гірше конкурентів, а в чомусь навіть переважаємо їх. Розмовляли з кожним гравцем окремо, наполегливо наголошували: ми не тільки можемо, а й повинні вигравати! Натомість фізику і тактику, що називається, підтягували безпосередньо по ходу турніру... І не прогадали: поступово команда набувала впевненості й виходила на потрібний рівень ігрової готовності. Звісно, результати не прийшли водночас. Траплялися й прикрі збої, як-от у Коростені, де в "Єдності" відверто не заладилася гра — далася взнаки та ж таки психологія. Зате були й цілі турнірні відрізки хорошої гри, підкріпленої й бажаними очковими здобутками. "Арсенал", вінницька "Нива", "Верес" і "Рось" — матчі з цими командами запам`яталися, зокрема, тим, що ми відзначилися в них голами під завісу. А це вже характер! Як на мене, в "Єдності" ближче до проміжного фінішу таки намітилися контури хорошого і дружного колективу, і саме це ми розцінюємо як перший і на цей період основний свій фаховий здобуток. Не підвели мене й запрошені футболісти: Галігузов відзначився стабільністю на останньому рубежі, а Іванов — трьома голами й кількома результативними передачами. Хоча всім було зрозуміло: без виваженої позиції та рішучості клубного керівництва жодних зрушень на краще досягти не вдалося б нізащо і нікому.

ЕВОЛЮЦІЯ ЯК СПОСІБ ЦІЛЕСПРЯМОВАНОГО РУХУ ВПЕРЕД

— Приймаючи "Єдність", я не планував революційних змін. А для себе визначився з таким основним завданням: усі зусилля спрямовую на створення насправді конкурентоспроможного колективу — отже, працюю на перспективу, однак уже цьогоріч мушу за будь-яких умов закріпитися з командою в чільному десятку турнірної таблиці. Зважаючи на це, сходження з останнього місця на восьме варто сприймати як етап у роботі — і не більше. Після осіннього циклу ми з керівництвом клубу дійшли висновку: співпраця триватиме й надалі, але з урахуванням уроків минулого турнірного маршу. Очевидно, що деякі тактичні позиції в основній команді вимагають кадрового підсилення. Однак у будь-якому разі ми зробимо ставку на молодь, зокрема — на вихованців обласного футболу. Бо лише так можна створити воістину перспективну, сильну і глибоко патріотичну команду Чернігівського краю. Футболісти повернуться з відпустки після Новорічних свят. Плануємо взяти участь в традиційному Меморіалі Макарова в столичному регіоні, провести два повноцінні навчально-тренувальні збори... Щодо власне другої ліги. Мені здається, що наостанок її рівень дещо знизився. Хоча в нашій групі склад учасників рівніший, а три-чотири колективи по праву мають статус і потенціал амбітних фаворитів. Як на мене, найорганізованіша з-поміж них — "Нива" з Тернополя. Надійним фундаментом відзначається черкаський "Дніпро", звично сильним є столичний ЦСКА... Не беруся стверджувати, хто з них обов`язково підвищиться в ранзі за підсумками цього сезону, а хто — за рік або за два, однак їхні турнірні перспективи й справді достатньо чіткі. Щиро вірю, що вже найближчим часом до когорти найкращих неодмінно долучиться "Єдність". Передумови для цього створено клубом, а я докладу максимум зусиль задля матеріалізації наших планів і мрій.

Валерій ВАЛЕРКО.

Сталь

Андрій СКАРЛОШ:

КРАЩЕ ЗА ВСЕ ПОЧУВАЮ СЕБЕ "ПІД НАПАДНИКАМИ"

За підсумками першої половини сезону 2008/2009 рр. найкращим гравцем "Сталі" було визнано найкращого бомбардира команди Андрія Скарлоша.

— Андрію, прийміть щирі вітання. Що ця подія означає для вас?

— Для мене це значуща подія. Як і для будь-якого футболіста, стати найкращим гравцем — дуже важливо і почесно. Тим більше, я в "Сталі" давно і хотів, чого тут приховувати, заслужити подібне визнання. Тому дуже приємно, що саме мене обрали найкращим.

— В якому віці і де почали займатися футболом, хто перший тренер?

— Футболом почав займатися із семи років у дніпропетровській школі "Дніпро-75", пізніше перейшов до школи дніпропетровського "Дніпромайна". Першим тренером був А. І. Садовников.

— Яким чином з'явилися у дніпродзержинській "Сталі"? Хто був ініціатором приходу в команду?

— У "Сталь" я прийшов завдяки Віктору Борисовичу Маслову, який порадив мене тодішньому головному тренерові Олександру Севидову, на якого я своєю грою справив потрібне враження. Олександр Володимирович узяв мене в "Сталь" і з того часу (лютий 2005 р. — **Прим. авт.**) і почалася моя кар'єра у дніпродзержинській команді.

— "Сталь" (Дніпродзержинськ) — перший професійний клуб?

— Якщо офіційно, то так. До "Сталі" я протягом семи місяців перебував у дублі російської команди вищої ліги "Сатурн" (Раменське), але свій перший контракт підписав саме зі "Сталлю".

— Андрію, ви один із старожилів команди. Наскільки після приходу до команди у 2005 р. змінився сам клуб, адже з того часу пройшло вже майже чотири роки?

— Дніпродзержинський клуб розвивається і видозмінюється в кращий бік. Відзначу, що керівництво "Сталі" робить все необхідне, щоб гравці нашої команди ні в чому не мали потреби.

— Чому в минулому сезоні "Сталь", яка зарекомендувала себе як міцний середняк першої ліги, вилетіла до другої?

— Насамперед, через некваліфіковане, упереджене суддівство багатьох матчів. Склад "Сталі" в минулому сезоні був достатньо міцним, оскільки був укомплектований переважно досвідченими футболістами, і я не вірю, що саме на період їхніх виступів за дніпродзержинську команду припав ігровий спад у кар'єрах. Суддівство ж було однаково упередженим і вдома, і на виїзді, через що грати було неймовірно важко. Якщо чесно, у мене склалася думка: десь у Києві вирішили, що "Сталь" має вилетіти з першої ліги, внаслідок чого це і сталося.

— Чи не було тоді в команді песимістичних настроїв?

— Абсолютно. Ми налаштовувалися на кожну гру, як на останній бій. Нам потрібні були очки, і ми робили все для того, щоб їх брати. Але через вищезазначене робити цього не змогли. Суддівський чинник зробив свою чорну справу.

— Чи до снаги "Сталі" вийти до першої ліги національної першості в нинішньому сезоні?

— Авжеж. Із тією командою, яка у нас наразі є, із тим везінням, яке у нас також наявне, дане завдання цілком до снаги.

— Наскільки у футбольному відношенні відрізняється друга ліга від першої?

— Різниця відчутна. І насамперед тут потрібно говорити про рівень футболістів — у першій лізі він набагато вищий. Але і в другій лізі є хороші команди. Мені, наприклад, сподобалися "Зірка" (Кіровоград) і "Гірник" (Кривий Ріг). Про решту команд ліпше говорити нічого не буду, щоб нікого не образити.

— Що стало запорукою успішного виступу "Сталі" у першій половині сезону?

— У нас підібрався сильний склад футболістів, яким до снаги показувати гру, що принесла нам на проміжному фініші лідерство у змаганнях. Загалом, клас наших футболістів виявився вищим, ніж у гравців інших команд. Скажу ще, що й суддівство було набагато кваліфікованішим, ніж у першій лізі минулого сезону.

— Цього сезону ви забили вже дев'ять голів. Скільки плануєте забити до його завершення?

— Щоб не наврочити, скажу так: хотілося б забити ще стільки ж, як мінімум. Прагнутиму розписуватися у воротах суперників якомога частіше.

— Який із проведених голів був найважливішим? І найкрасивішим?

— Найбільш запам' яталися два голи — у ворота ФК "Полтава" і у ворота "Арсеналу".

— З приводу гола у ворота "Арсеналу", забивши гол, ви від радощів зняли з себе футболку, за що отримали жовту картку, через що пропустили останню гру "Сталі" в Свердловську...

— Це були не просто емоції, це був вибух. Я в той момент не думав ні про картки, ні про що. Нам потрібно було забити цей гол, для того, щоб виграти (ту гру "Сталь" виграла 3:1, а Скарлошу вдався "дубль" — **Прим. авт.**).

— У грі зі свердловським "Шахтарем", у якій ви не брали участь, партнери без проблем виграли 3:0...

— Так, хлопці — молодці. Я був дуже радий перемозі у Свердловську. Ми зайвий раз довели закономірність перебування "Сталі" на першому місці.

— На якій позиції найлегше діяти?

— Краще за все я почуваю себе на позиції "під нападниками", хоча готовий приносити користь команді на будь-якому місці на полі.

— Що вважаєте своїми сильними сторонами? Слабкими?

— У футбол треба більше грати, як-то кажуть, головою, думати на полі. Про свої ж сильні та слабкі сторони, з вашого дозволу, говорити не буду.

— На ваш погляд, який потенціал у нинішнього складу команди?

— У нас зараз хороша команда, яка б, упевнений, не загубилася в першій лізі. Я не кажу про місце в "п'ятірці", але за місце в середині турнірної таблиці "Сталь" би однозначно поборолася.

— Чого особисто ви чекаєте від другого кола поточного сезону?

— Хотілося б перемог. Важко, звісно, буде, але, все одно, потрібно перемагати, оскільки ми лідери турніру і просто зобов'язані в кожній грі підтверджувати лідерський статус.

— З ким із партнерів по команді найкраще взаєморозуміння на полі і поза ним?

— На полі я прагну взаємодіяти з усіма гравцями нашої команди, поза полем дружу з капітаном "Сталі" Степаном Боргуном, Денисом Войцеховським, Анатолієм Подробахою та іншими.

— Що скажете про мікроклімат у команді?

— У цьому плані все нормально, у команди є той дух, який дозволяє нам перемагати. Ми прагнемо лідирувати, і нам це вдається.

— Чи є у вас дівчина. Плануєте одружуватися?

— Так, дівчина у мене є. Її звуть Анжела, ми вже давно разом і влітку наступного року плануємо одружитися.

— Ваші захоплення поза футболом?

— Полюбляю слухати музику. Віддаю перевагу репу і слухаю його дуже часто.

— Улюблений футбольний чемпіонат, команда, гравець?

— Подобається іспанська примера та англійська прем'єр-ліга. З нинішніх футболістів подобається англієць Пол Скоулз. Улюблена команда "Манчестер Юнайтед".

— Вам подобається Скоулз через те, що ви, крім зовнішньої схожості, дієте на футбольному полі приблизно на однакових позиціях?

— Не знаю, наскільки ми схожі з ним зовні, але по грі він мені дуже імпонує — справді хороший футболіст. Також відзначу людину-легенду француза Зинедина Зидана, голландця Патрика Клюйверта і знаменитого бразильця Рональдо.

— Андрію, де ви проводите відпустку?

— Вдома, разом з Анжелою, з батьками. Також відвідую рідних і друзів. Їхати відпочивати до теплих країн не планую.

— Де зустрічатимете Новий 2009 Рік?

— Враховуючи те, що вдома з'являюся, зважаючи на специфіку кар'єри футболіста нечасто, думаю, що Новий рік зустріну в родинному колі.

Олександр ГОРБАЧОВ.

Іллічівець-2

МАРІУПОЛЬ, І ЩЕ РАЗ МАРІУПОЛЬ

Резервна команда маріупольського "Іллічівця" проведе підготовку до весняної частини змагань виключно в рідному місті. Про це в бесіді з кореспондентом розповів наставник "Іллічівця-2" Юрій Керман. Збереться маріупольська команда ще до Нового року, а саме 22-го грудня на базі ФК "Іллічівець", тоді тренерський штаб проведе перші кадрові зміни в команді і дасть гравцям індивідуальні завдання на період відпустки. Безпосередню підготовку до весняної частини першості маріупольці розпочнуть восьмого січня. Як вже згадувалося, у Маріуполі. Виїзних зборів, на кшталт Криму, на сьогодні не заплановано.

Олком

Є ДВА В КРИМУ!

Мелітопольська команда "Олком", яка завершила футбольну осінь на восьмому місці, збереться після відпустки аж 16 січня. Команда пройде поглиблений медичний огляд, після чого розпочне підготовчий процес. За словами помічника головного тренера Олександра Клешні, тоді буде визначено щодо кадрових питань.

У планах мелітопольців, за словами Клешні, перший навчально-тренувальний збір у рідному місті, а потім, на лютий-березень, — два збори в Криму.

Гірник

Криворізький "Гірник" розпочне підготовку до футбольної весни теж у січні, але 12-го числа. Так само команда пройде спочатку медогляд. Тоді, за словами головного тренера команди Сергія Микули, буде визначено і з кадрами. Підготовчий етап, за його словами, пройде у Нікополі: "Там хороша база і тренувальні поля". Також "Гірник" у рамках підготовки візьме участь у турнірі пам'яті Миколи Кудрицького. "Все залежатиме від фінансової програми клубу на наступний рік", — зауважив Сергій Микула.

Щодо кадрів, то, за словами наставника криворіжців, йому відомо, що до команд вищих за рангом кличуть таких перспективних гравців як Віталій Дяченко, Антон Савин, Денис Бережний, Павло Катков. "Однак поки офіційних звернень стосовно цих гравців до нашого клубу не було", — зауважив Сергій Микула.

Має на сьогодні команда потребу у підсиленні. "Нам конче потрібен нападник, правий і лівий півоборонець та воротар", — зазначив головний тренер. "У команду зараз просяться багато гравців, але це з тієї серії, що просяться. Ми ж будемо підсилюватися не тими, хто хоче, а, в першу чергу, тими гравцями, які нам потрібні. Звісно, виходячи з фінансових можливостей. Все ж таки, економічна криза дається взнаки", — додав Сергій Микула.

Підготував **Олексій КОМАРОВСЬКИЙ.**

Євро-2009

ЮНАЦЬКИЙ ЧЕМПІОНАТ ПРАЦЮВАТИМЕ НА РОЗВИТОК ДОНБАСУ

Підготовка до фінального турніру першості Європи-2009 серед 19-річних, який пройде влітку наступного року в Донецьку і Маріуполі, вийшла на новий етап. УЄФА та ФФУ уклали договір, що регламентує, зокрема, передачу комерційних прав організаторам юнацького фіналу регіональним структурам Донеччини.

Мова йде про права на телетрансляції (дев'ять зустрічей покаже канал Eurosport), виготовлення атрибутики із символікою турніру, продаж квитків, розміщення реклами навколо футбольних полів тощо. Отож із рекламних щитів, що ними обладнають простір біля газонів, більше двох десятків віддадуть місцевим компаніям, які готові будуть виступити як спонсори чемпіонату (для порівняння: УЄФА задіє дев'ять таких щитів, ФФУ — чотири).

"УЄФА схвалила розроблену Федерацією футболу України організаційну структуру юнацького Євро-2009, — розповів директор турніру, перший віце-президент ФФУ Олександр Бандурко. — 22 грудня в Донецьку відбудеться спільне засідання оргкомітету і дирекції турніру. На ньому буде підписано угоду, згідно з якою донеччани отримають весь обсяг комерційних прав. Тобто футбольний форум уже почне працювати на розвиток регіону".

Важливий аспект, щодо якого зараз точиться багато зайвих суперечок в українських ЗМІ: за чий рахунок проводитиметься Євро-2009. Значну частину витрат на оренду стадіонів у Донецьку й Маріуполі, проживання, харчування та перевезення учасників бере на себе УЄФА — відповідні кошти будуть передані через ФФУ місцевим профільним організаціям та установам. Решту видатків із бюджету проведення змагань органи влади Донеччини планують покрити саме за рахунок реалізації комерційних прав.

"Цінова політика стосовно квитків на матчі юнацьких змагань буде гнучкою, — говорить Олександр Бандурко. — Адже наше завдання — не лише забезпечити високу відвідуваність поєдинків турніру, а й зробити їх якомога доступнішими для дітей та юнаків Донбасу, нашої футбольної зміни".

Стартові матчі Євро-2009 заплановані на 25 липня. А 12 червня відбудеться жеребкування фіналу. Участь у церемонії розсіювання візьмуть представники усіх восьми команд-учасниць турніру.

ФФУ вже понад півроку тісно співпрацює з організаторами Євро-2009. Проводяться регулярні робочі наради, вирішуються ключові питання на місцях. Зокрема, впроваджується концепція страхування, а вітчизняні митники визначили відповідальних осіб та режим перетину кордону обладнання, яке використовуватиметься для забезпечення потреб турніру. До міністерств економіки та фінансів подані пропозиції стосовно додаткового фінансування з держбюджету заходів із підготовки та проведення змагань.

"Донеччина готується до Євро-2009 ударними темпами, — резюмує Олександр Бандурко. — Хочу відзначити чіткі, злагоджені й конструктивні дії керівників області та міст-господарів, зокрема голови облради Анатолія Близнюка та міського голови Донецька Олександра Лук'янченка. Сподіваюся, уряд підтримає ініціативи Донбасу щодо розбудови тих об'єктів регіональної інфраструктури, які будуть задіяні в турнірі, медичного забезпечення, транспорту тощо. Адже фінал юнацької першості справедливо вважається генеральною репетицією дорослого Євро-2012, і ми маємо провести його на найвищому рівні".

Гра в регіонах. Київщина

СУПЕРКУБОК ОБЛАСТІ ВИВЕЗЛИ ДО ПУТРІВКИ

Суперкубковий матч став яскравим вінцем футбольного сезону на Київщині. Ця добра традиція, започаткована наприкінці минулого століття з ініціативи Олександра Тютюна, отримала промовисте продовження й цьогоріч. Попри несприятливі погодні умови учасники безкомпромісного протистояння в Бородянці продемонстрували насправді змістовний і захопливий футбол.

ПЕРЕДСТАРТОВІ ПРИСТРАСТІ

Регламент зобов'язував претендентів на суперкубкову чашу задіяти в останньому матчі сезону лише тих футболістів, що брали участь в літніх кубкових перегонах. Однак Вадим Шельменко, наставник "Ірпеня", наполягав на форс-мажорній дозаявці, аргументуючи свою вимогу тяжкою травмою захисника Безсмертного і тріумфом престоличного клубу в аматорському кубку країни. "Ми захищали честь Київщини, а отже маємо моральне право на поповнення складу", — заявив він. Однак організатори суперкубкового турніру порушувати регламент не забажали. Мовляв, футбол апріорі травматичний вид спорту, тому й попередня заявка на турнір зазвичай достатньо широка — замінити Безсмертного, безумовно, в горенчицькій команді є ким і без додаткового залучення позарегламентних сил. Шельменко таки випустив на поле новачка — колишнього збірника країни Дмитруліна, який влітку, до речі, був гравцем друголігової "Єдності" з Плисок і брати участь в аматорському кубку столичної області не мав жодного права. Звісно, як і в суперкубковому матчі.

НА ІГРОВИХ ГОЙДАЛКАХ

Обидві команди зіграли максимально обережно на підступах до своїх воріт. Либонь, саме тому тривалий час уся загроза ставала наслідком ударів з-за меж штрафних майданчиків. Більш майстровиті володарі кубка з Києво-Святошинського району "стріляли" значно небезпечніше. Хоча в опонентів, з-поміж яких виокремлювалися Дмитренко та Панфілов, було принаймні кілька нагод і в безпосередніх володіннях екс-динамівця Ковтуна. Тож аж до перерви хвилі масованих атак накочувалися то на одні, то на другі ворота, але — безрезультатно.

ДРАМАТИЧНА РОЗВ`ЯЗКА

Приблизно з шістдесятої хвилини "Ірпінь" притис опонента до воріт Яковчука. Бездоганно взаємодіяли Коновалов і Нагорняк, причому капітан горенецької команди, воістину зірковий 36-річний Коновалов, відіграв насправді чудовий матч: він був і мотором, і душею колективу, встигаючи, здається, завжди і повсюди. Кілька випадків могли обернутися й голом, однак м'яч обминав ціль, потрапляючи то в живий мур оборонців, то в горезвісне "молоко". Чемпіонові таланило так, як таланить лише найсильнішому, і передостання хвилина зустрічі підтвердила це повною мірою. Воротар з Горенчів обірвав стрімкий прорив Панфілова недозволеним прийомом у своїй карній зоні — беззаперечний пенальті! Ковтун, однак, удар Рачковського парирував. І все-таки найрозважливішим на добиванні виявився Єрохін. "Ірпінь" мав нагоду сквитати гол уже в компенсований арбітром час, але Косовський матеріалізувати в успіх небезпечний стандарт так і не зміг.

ІСТОРИЧНА РІВНОВАГА

Чемпіон і володар Кубка Київщини розіграли традиційний суперприз уже восьмий раз. І зусиллями "Путрівки" чемпіони домоглись історичної рівноваги: вони стали найкращими в останньому матчі сезону лише вчетверте. Заслужені нагороди Леоніду Матушевичу та його команді вручили Віталій Пилипенко, Почесний голова Федерації футболу Київщини, і перший заступник голови Віктор Засуха. Подяки заслужили й бородянці: ні негода, ні відсутність в основному змаганні року земляків не позначилися на організації дійства. Воно було насправді чудовим! До речі, другий рік поспіль.

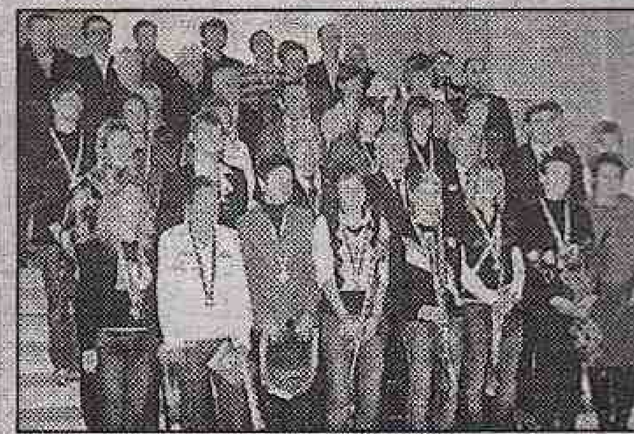
ФК "Путрівка" (Васильківський район) — "Ірпінь"(Горенничі, Києво-Святошинський район) — 1:0 (Єрохін, 89).

Яковчук, Лях (Нестерець, 80), Білоцерківець, Єрохін, Пекний, Дмитренко (Зуєвич, 70), Турчин, Рачковський, Демков (Бенедичук, 46), Дорофеєв (Фролов, 78), Панфілов. Тренер Леонід Матушевич — Ковтун, Дмитрулін, Седлов, Тросковський, Селецький, Пелах (А. Сидорчук, 65), Коновалов, Богданов (Косовський, 76), Лагойда (Арановський, 76), Уляницький, Нагорняк. Тренер Вадим Шельменко. Судді: Карпина (Обухів) — Мартищенко (Ірпінь), Пилипенко (Фастів). Бородянка. СФК "Борекс".

Валерій ВАЛЕРКО.

М'яч у спідниці

ПЕРЕМОЖНИЦІ ОТРИМАЛИ НАГОРОДИ

Перший віце-президент Федерації футболу України Сергій Стороженко та голова Харківської обласної федерації футболу Володимир Бабаєв привітали жіночу команду "Житлобуд-1", яка закінчила 2008 рік у ранзі чемпіона та володаря кубка країни.

Урочиста церемонія нагородження керівників та гравців клубу-тріумфатора відбулася у приміщенні Харківської обласної державної адміністрації. Нагадаємо, що у листопаді "Житлобуд-1" достроково здобув національне "золото", випередивши найближчого переслідувача на вісім очок, а минулої суботи переграв чернігівську "Легенду" у фіналі Кубка України.

«ТАЙМ» ВИХОДИТЬ В ЛІДЕРИ

ЛЬВІВ

Кардинал — Енергія — 0:7 (0:2).

Судді: Соболевський (Радомишль), Литвинов (Донецьк)

Кардинал: Пунда (Жезло, 33) — Танський, Когут, Багряк, Данилюк — Цибик, Брожко, Яцишин, Лаба.

Енергія: Кардаш (Пітуля, 36) — Якунін, Овсянников, Кондратюк, Федюк — Вацяк, Піддубний, Легчанов, Луців, Радько

Голи: Кондратюк (2), Легчанов (18), Піддубний (36, 38, 39), Вацяк (40).

Звітний поєдинок для "Енергії" став 200-м у чемпіонатах України у вищій лізі. Приємно, що він завершився впевненою перемогою. Гра додавала інтриги і тим, що у складі "Кардинала" виступало чимало колишніх гравців "Енергії", і варто відзначити, що моментами номінальні господарі виглядали непогано, але протистояти досвідченішим "енергетикам" було важко. Вже на другій хвилині матчу за справу взявся Кондратюк, який пробив у дальній кут воріт Пунди. Рахунок 1:0 тримався практично до кінця першого тайму, і лише на 18-й хвилині Легчанов з передачі Луціва подвоїв рахунок.

У другому таймі підопічні Романа Свища почали діяти активніше, але це їм не допомогло, оскільки вже на 23-й хвилині Овсянников вдало прострілив на дальню штангу, де вже очікував Кондратюк — 3:0. Після цього гола вже ніхто не сумнівався в перемозі "Енергії". Наша команда контролювала хід поєдинку, щоправда, слід відзначити і кілька небезпечних епізодів біля воріт Кардаша, а пізніше Пітулі, але в завершальній стадії атаки гравці "Кардинала" або не влучали в ціль, або надійно грали воротарі.

В останні хвилини поєдинку хет-триком відзначився Сергій Піддубний, якому вдало асистували партнери по команді. Другий гол став для Сергія 100-м в офіційних матчах за "Енергію-2". Перед самим фінальним свистком відзначився і Вацяк, який скористався пасом Піддубного та поставив крапку у матчі, — 7:0!

Матч 8-го туру
6 грудня — субота

Шахтар — Планета-Міст — 6:1

11 ТУР
13 грудня — субота

Єнакіївець — Контингент — 6:1
Планета-Міст — Тайм — 0:2
Кардинал — Енергія — 0:7
МФК Рівне — Ураган — 2:1

16 грудня — вівторок

Локомотив — СумДУ
ТВД — ЛТК

4 січня — неділя

Марріон — Моноліт

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Тайм	10	8	1	1	30-13	25
2. Шахтар	10	7	2	1	39-15	23
3. Енергія	11	6	2	3	36-20	20
4. Єнакієвець	10	5	2	3	37-26	17
5. Моноліт	9	5	2	2	28-26	17
6. ТВД	9	4	5	0	25-16	17
7. Планета-Міст	10	5	1	4	22-24	16
8. Ураган	10	4	1	5	24-23	13
9. ЛТК	10	3	3	4	28-29	12
10. Локомотив	8	3	1	4	24-20	10
11. СумДУ	10	3	1	6	19-29	10
12. Марріон	9	2	4	3	19-25	10
13. МФК Рівне	10	3	0	7	22-35	9
14. Контингент	10	1	3	6	19-39	6
15. Кардинал	10	0	0	10	13-45	0

Найвлучніші

	І	Г(п)
Вассура ("Шахтар")	8	11(1)
Легчанов ("Енергія")	10	11(1)
Шевченко ("Планета-Міст")	7	10
Рогачов (ТВД)	9	10
Павленко ("Тайм")	10	10(1)

БРОВАРИ

Планета-Міст — Тайм — 0:2 (0:2).

Судді: Туржанський (Запоріжжя), Воложенко (Харків).

Київ: Лисенко (Раєвський) — Москалюк, Косенко, Шпичка, Мельник, Таразевич, П.Корнійчук, О.Корнійчук, Шуст, Чернієнко, Коптєв.

Львів: Іваняк — Чепорнюк, Кузик, Кольцун, Москвін, О.-Бондар, Д.Бондар, Кудінов, Макаєв, Павленко, Скорий.

Голи: Павленко (2), Москвін (12).

Столична "Планета-Міст" чергової осічки в чемпіонаті припустилася у матчі із "Таймом". На своєму паркеті кияни поступилися команді Станіслава Гончаренка з рахунком 2:0. У передматчевому коментарі президент "Тайма" Роман Цибик зазначив, що його команді необхідно забити швидкий гол, у такому разі завдання здобути перемогу суттєво полегшиться. "Таймівці" так і зробили... Вже на другій хвилині матчу влучним ударом відзначився Максим Павленко. Господарі спробували відігратися, але загострити гру поблизу воріт Євгена Іваняка їм вдавалося не часто. Активністю у складі "Планети" відзначалися новобранець команди Олександр Косенко та Андрій Чернієнко. Але галичани вправно захищалися, ліквідовуючи потенційну небезпеку ще на підступах до власного штрафного майданчику. А на 12-й хвилині глядачі побачили другий гол у цій грі. З відстані 9 метрів влучно пробив Євген Москвін — 0:2. Приголомшені таким розвитком подій, господарі ще упродовж наступних кількох хвилин не могли отямитися і віддали ініціативу львів'янам. Лише протягом заключних хвилин першого тайму вони спромоглися на власні атаки, які можна назвати гострими. По перерві на майданчику точилася обопільно гостра гра, моменти для взяття воріт мали обидві команди, але голів більше не було. Відтак, 0:2 — чергова перемога "Тайма".

ЄНАКІЇВЕ

Єнакіївець — Контингент — 6:1 (3:1).

Судді: Дребужан (Мукачево), Івашина (Суми).

Єнакіїве: Рябцев — Крупін, Кузьмін, Гончаров, Синьков, Замятін, Гуменюк, Чуднов, Нестерук, Хурсов.

Житомир: Сорокін (Проценко, 37) — Романов, Доманський, Морозов, Киришун, Мухін, Черниш, Демешев, Піхоцький.

Голи: Крупін (5, 29), Хурсов (8), Чуднов (12), Гуменюк (36), Нестерук (40) — Доманський (20).

РІВНЕ

МФК Рівне — Ураган — 2:1 (1:0).

Судді: Подраний, Конюхов (обидва — Житомир).

Рівне: Щербаков — Жак, Волох, Жовтун, Басюк — Петрик, Сондак, Басіч, Дармовіс — Кравчук, Тушич.

Івано-Франківськ: Корнєєв — Кіндратів, Паршиков, Валенко, Ярий — Сендецький, Пилипів, Оліщук, Павлюк — Ткачук, Мартиненко.

Голи: Дармовіс (14), Волох (26) — Ярий (27).

ДОНЕЦЬК

Шахтар — Планета-Міст — 6:1 (4:0).

Судді: Бік (Харків), Щепанський (Львів).

Донецьк: Сухомлинов — Камеко, Мансуров, Ткаченко, Мірошник, Тіаго, Юнаков, Фумаса, Ромаріо, Москвичов, Шувалов, Вассура.

Київ: Лисенко — Шайтанов, Москалюк, Шпичка, Мельник, Шуст, Шайтанов, Чернієнко, П. Корнійчук, О. Корнійчук, Таразевич, Косенко, Коптєв.

Голи: Ткаченко (8, 8), Вассура (11), Мірошник (17, 34), Москвичов (40) — Лисенко (36).

ЧЄ. U-21

ДЕБЮТ БЕЗ ФІНАЛУ

Далі півфіналу не дійшли.

У п'ятницю, 12 грудня, молодіжна збірна України з футзалу проведе свій півфінальний матч дебютного чемпіонату Європи проти господарів змагань — однолітків з Росії. Про це стало відомо після того, як наші хлопці програли заключний матч групового турніру іспанцям — 1:2, посівши другу сходинку в квартеті "В". Натомість росіяни розійшлися миром з італійцями — 2:2, забронювавши собі перше місце у групі.

Що стосується матчу проти загальновизнаних фаворитів — іспанців у груповому турнірі, то його українці провели не в оптимальному складі, адже не грали Дмитро Литвиненко, Сергій Журба та Дмитро Клочко. Підопічні Геннадія Лисенчука обрали свою улюблену тактику контратак, хоча своє щастя вони зуміли знайти тільки під час розіграшу кутового. Це Олександр Колесников за п'ять хвилин до перерви обіграв опікуна та потужно пробив у верхній кут.

На жаль, втримати свої ворота на замку "синьо-жовтим" не вдалось. Ще до гола Колесникова нашому запасному голкіперу Кирилу Ципуну довелося виймати м'яча з сітки після удару найкращого бомбардира турніру Поли, котрий вивився найспритнішим після розіграшу ауту. А вже у другому таймі Рауль Кампос приніс нашим суперникам перемогу, невідпорно пробивши у верхній кут воріт.

Україна — Іспанія — 1:2 (1:1).

Україна: Ципун — Д.Сорокін, А.Сорокін, Зінченко, Кузь, Шамотій, Гавриленко, Колесников, Цимбаляк.

Голи: Колесников (15) — Пола (9), Кампос (36).

А поступившись у півфіналі господарям змагань — 0:1, молодіжна збірна України з футзалу (U-21) завершила свій виступ на європейській першості в Санкт-Петербурзі.

Регламентом дебютного молодіжного фіналу не передбачено поєдинку за третє місце, отже, для когось із суперників ця гра ставала останньою на турнірі, а переможений задовольнявся б умовною "бронзою". Українці розділять її з командою Іспанії, яка у своєму півфіналі з таким же рахунком поступилася італійцям.

Не менш принципове протистояння українців і росіян пройшло за територіальної переваги господарів. Про це свідчить і статистика: 16 ударів у "рамку" проти п'яти наших, 16 поданих кутових — проти одного-єдиного. Вирішальним моментом матчу став прохід Прудникова на 34-й хвилині, коли лідер атак росіян ефектно перекинув м'яч через нашого воротаря Литвиненка.

Росія — Україна — 1:0 (0:0).

Україна: Литвиненко — Д.Сорокін, А.Сорокін, Зінченко, Клочко — Кузь, Колесников, Журба, Гавриленко — Шамотій, Цимбаляк.

Гол: Прудников (34).

А переможцями турніру стала збірна Росії, яка у фіналі у додатковий час переграла збірну Італії з рахунком — 5:4.

Росія — чемпіон.

ВИХОВАНЕЦЬ МАЛЬДІНІ

Скаути "Лаціо" помітили Несту на одному з дитячих турнірів, який проходив у Сан-Базіліо; з восьмирічного віку Алессандро грав за римський клуб "Чінечитта", до керівництва якого і зверталися представники обох великих столичних команд із проханням продати їм юне обдарування. Керівництво обох команд благало молодого захисника погодитися на перехід, обіцяючи "Чінечитте" близько десяти тисяч доларів. "Якщо і переходити, — говорив Неста, — то тільки до "Лаціо", а реальні умови старанніше пропонувала "Рома". "До того ж, — згадує футболіст, — від такої операції моїм батькам не перепало б ні ліри". Незабаром все ж таки відбувся довгоочікуваний альянс із "Лаціо", за який вболівало сімейство Алессандро, де він, зрештою, і здобув славу.

НЕСТА "ЛАМАЄ" "ГАЗЗУ"

Заради "Лаціо" Сандро пожертвував навчанням і вільним часом. Іноді у нього не було часу навіть для їжі. А в 1989 році Сандро переміг самого себе. Того року він виріс за рік на 22 сантиметри, і у нього сталося запалення хребта. Лікарі радили йому зав'язати з футболом. Але цей іспит Сандро склав успішно. Тоді ж він познайомився з Марко Ді Вайо, який згодом став його найкращим товаришем.

З приходом Нести до юнацької команди прийшли перші успіхи. 16 червня 1991 року "Лаціо" обіграв "Падову" у фіналі юнацької ліги кальчо. Того ж сезону Сандро отримав першу серйозну травму — струс мозку і черепно-мозкову травму. Це сталося у матчах за збірну Італії U-16.

У 1992-му Серджіо Краньотті придбав "Лаціо". Вже тоді він мріяв про непереможний клуб. Акцент був зроблений на молодих футболістів, і Неста з Ді Вайо виявилися для команди на вагу золота. Почалася серйозна підготовка до підйому на футбольний Олімп. Саме той час вважається підходом Сандро до основної команди. Але все ж таки його час настав дещо пізніше, в наступному сезоні, коли він вийшов на заміну в матчі з "Удінезе". Влітку 1993 року Сандро вирушив на збір до Австрії з основним складом. На юного Несту звернув увагу сам Діно Дзофф. Передсезонний збір Алессандро провів дуже вдало, чим привернув до себе пильну увагу з боку головного тренера. Це означало, що у нього з'явився шанс провести цього сезону свій перший матч у складі головної команди. І такий момент настав!

У березні 1994 року Діно Дзофф випускає 18-річного Несту на поле у матчі з "Удінезе". "Я добре пам'ятаю, що він тремтів, як листок од вітру, — згадує Дзофф. — Але коли Сандро опинився на полі, показав себе молодчиною. У мене ніколи не було сумнівів щодо його здібностей". Минуло лише два тижні відтоді, як Неста вперше понюхав пороху в серії "А", а його ім'я вже потрапило у заголовки новин усіх інформаційних агентств. І не в найприємнішому контексті. Саме він був тим "маловідомим резервістом", у зіткненні з яким суперзірка "Лаціо" Пол Гаскойн зламав на тренуванні ногу. Провини Алессандро тут не було, "Газза" сам пішов у підкат і виконав його вкрай невдало. Проте Неста страшенно переживав і заливався сльозами, коли Гаскойна відвозили до шпиталю. Навідався до нього туди."Газза" втішив хлопця: "Тобі, мовляв, нема за що собі дорікати".

ШАНОВНИЙ АБОНЕНТЕ, ВАС ЧЕКАЮТЬ НА ШЛЯХУ ДО СЛАВИ

У 1994 році до римського клубу прибуває Зденек Земан. Саме його вибрали Серджіо Краньотті з Діно Дзоффом. Зденек перейшов на гру у три форварди, і тому "Лаціо" одразу ж почав показувати веселий футбол: багато забивати і багато пропускати. Тоді ж почала вимальовуватися хвороба команди: гравці відчували себе незатишно на виїзді. У тому сезоні Сандро грав уже частіше, але не набагато.

Саме той сезон вважається одним з найважливіших у кар'єрі Алессандро. На нього звернули увагу тіффозі і тренери збірної Італії. Хоча в тому сезоні Сандро не досяг серйозних трофеїв. Судіть самі: "Лаціо" борсався в середині турнірної таблиці, в Кубку УЄФА вилетів на другій стадії. Але найголовніший успіх — пошана уболівальників.

Це було в середині листопада 1995 року. Алессандро Неста перебував зі своїми друзями на шляху до острова Ельба, коли задзвенів його мобільний телефон. Дзвонили з "Лаціо", щоб повідомити, що тренер молодіжної збірної Італії Чезаре Мальдіні викликає його на відбірковий матч європейської першості. Для 19-річного Нести цей дзвінок став точкою відліку на його шляху до слави. Зігравши одну з ключових ролей у перемозі над українською "молодіжкою" (2:0), яка забезпечила італійцям вихід до фінальної частини турніру, Алессандро одразу ж застовпив за собою місце в "основі".

Шість місяців потому, травневого вечора у Барселоні він забив останній, і тому вирішальний гол у післяматчевій серії пенальті у фінальному матчі з Іспанією. Команда Чезаре Мальдіні стала чемпіоном. Ця подія відбулася за лічені дні до того, як Арігго Саккі, наставник дорослої "скуадри адзурри", мав визначитися із заявкою на справжній чемпіонат Європи. Вражений грою Нести, він включив його до списку 22-х, хоча в жодній із трьох ігор, проведених Італією на Євро-96, місця у складі йому не знайшов.

Дебют Алессандро в головній команді країни стався за три місяці потому, у виїзному відбірковому матчі чемпіонату світу з Молдовою. На той час, коли кваліфікаційний цикл підійшов до свого завершення, він уже вважався автоматичним "тітуларом". На зміщення позицій Нести у збірній вплинув той факт, що перед Різдвом 1996 року Саккі подав у відставку і був замінений на Чезаре Мальдіні — людини, яка знала про цього юного захисника все.

ТРАГЕДІЇ ЧС-98 і ЧЄ-2000

У "Лаціо" відбулася зміна тренерів. Замість опального Зденека Земана на його місце запросили шведа Свена Горана Еріксона, відомого по роботі з "Сампдорією". Його перший сезон роботи з командою виявився вдалим. Хоч "лаціале" і посіли сьоме місце у чемпіонаті, зате виграли Кубок Італії, а в Кубку УЄФА команда дійшла до фіналу, де програла "Інтеру". Та й гра команди в чемпіонаті заслуговувала на повагу. Адже після невдалого старту у "Лаціо" був чудовий відрізок у середині чемпіонату. 16 виграшних матчів поспіль! Після цієї серії команда піднялася на друге місце, але відверто провалила завершення чемпіонату. Але ж був виграний Кубок Італії, і саме Сандро став одним із головних героїв того протистояння з "Міланом".

Перший матч римляни програли "Мілану" — 1:0, але рахунок був не по грі. У грі-відповіді на 47-й хвилині Деметріо Альбертіні забиває м'яча у ворота "Лаціо" і, здавалося б, все вже вирішено. Але тут стається неймовірне: "Лаціо" перехоплює ініціативу та відіграє два м'ячі, а третій м'яч, вдало зігравши на добиванні, забиває Неста — 1:3. Кубок вирушив до Рима. Чезаре Мальдіні включив Сандро до заявки збірної Італії на ЧМ-98 у Франції.

Вже тоді він був одним зі стовпів оборони "скуадри адзурри". Але той Кубок світу залишив у пам'яті Сандро не лише приємні миттєвості. Матч із Австрією вже практично нічого не вирішував — всім було зрозуміло, що Італія виходить до 1/8 фіналу. Але саме в ньому сталася трагедія: на шостій хвилині Сандро в єдиноборстві опинився на газоні. То була серйозна травма коліна. Вже наступного дня його прооперували в Римі. Діагноз — півроку без футболу.

У міжсезоння були витрачені неймовірні гроші (109 мільйонів доларів) на придбання нових гравців: Салас, Михайлович, Сержіо Консейсайо, Коуту, Вієрі, Де Ла Пенья, Станкович. Проте першу половину сезону "Лаціо" грає без Нести і Вієрі. Травми. Того року "Лаціо" виграв міжнародний трофей і вписав своє ім'я в історію — це був останній розиграш Кубка кубків. У фіналі була подолана "Мальорка" Ектора Купера. "Лаціо" вже був готовий підкорити скудетто. І цей момент настав у наступному сезоні.

База для чемпіонства була закладена вже влітку: пішов Вієрі, але на його місце пришли Сімеоне, Верон, Сімоне Індзагі. Силу римлян першим на собі відчув МЮ. Саме манкуніанці програли матч за Суперкубок Європи. Вирішальний гол забив на 36-й хвилині Марсело Салас. Ігровий рік "лаціале" провели нерівно. Саме ця нестабільність ледь не призвела клуб до чергового невдалого сезону. Все вирішилося в останньому матчі. "Ювентус" програв матч "Перуджі" — 1:0 у грі, яка відбувалася під неймовірним дощем. Так "Перуджа" допомогла "Лаціо" стати чемпіоном.

У тому ж році проходив чемпіонат Європи-2000 в Бельгії та Голландії. Італійці їхали на чемпіонат в тіні фаворитів. Почали італійці чемпіонат із невиразної перемоги над турками, якої досягли завдяки сумнівному пенальті Філіппо Індзагі. Проте "скуадра адзурра" швидко набрала звичний для себе темп і до півфіналу не зустрічалася з серйозними суперниками. Лише у півфіналі італійці потрапили на голландців. Той матч запам'ятався ганебною реалізацією пенальті з боку "помаранчевих". Один із шести — гірше нікуди. Італія у фіналі! Суперниками італійців були французи. То був прекрасний матч. І бути італійцям чемпіонами, якби гравці не втратили концентрацію. Золото вислизнуло з рук.

В РУКАХ ЕСКУЛАПІВ

Чудова гра Нести на Євро-2000 і в чемпіонаті Італії заслуговувала на пошанування. Його гру оцінили гідно. Втім, його "Лаціо" наступного сезону здав свої позиції, фінішувавши третім, хоча Дзофф до останнього боровся за чемпіонство. Успіхів не було ні в Кубку Італії, ні в Лізі чемпіонів. Влітку 2001 року "Лаціо" був на межі банкрутства. Краньотті ледь не залишив посаду президента. З команди пішли провідні виконавці: Верон, Недвед, Салас. Неста залишився. Щоправда, лише на рік.

У серпні 2002 року Несту продали до "Мілана" за 30,2 мільйона євро, після чого вболівальники "Лаціо" влаштували на вулицях Рима демонстрації. Гравець одразу ж закріпився у великому клубі. Він відмінно виглядав у всіх 14 матчах Ліги чемпіонів, у яких брав участь, в тому числі і у фінальному поєдинку проти "Ювентуса". Разом із "Міланом" Сандро завоював Кубок Італії, а в 29 матчах серії „А" забив один м'яч.

У сезоні 2003-04 Неста був ключовою фігурою у складі "россо-нері", провів 26 матчів, відмінно зіграв із Паоло Мальдіні. Проте тандем не врятував команду від розгрому, який учинив "Депортиво" у чвертьфіналі Ліги чемпіонів УЄФА. В сезоні 2006/2007 він у складі "Мілана" виграв ще одну Лігу чемпіонів. А 16 грудня 2007 у фінальному матчі Міжконтинентального кубка проти "Бока Хуніорс" Неста забив важливий гол у ворота аргентинців, який допоміг здобути ще один трофей "Мілану". Однак після того Несті не дають спокою травми. Алессандро переслідують болі в хребті. За останні кілька років він значно більше часу проводив у руках ескулапів, ніж на футбольному полі. Він пропустив безліч важливих ігор як клубу, так і збірної. Не дивно, якщо Неста найближчим часом змушений буде повісити бутси на цвях.

ОЛЕСЯ ЮРИНЕЦЬ.

АЛЕССАНДРО НЕСТА

Прізвисько — Сандро
Дата народження — 19 березня 1976
Місце народження — Рим, Італія
Громадянство — Італія
Зріст — 187 см
Вага — 79 кг
Позиція — оборонець
Номер в — 13

КАР'ЄРА

1993—2002	Лаціо	193 (1)
2002—	Мілан	157 (3)

НАЦІОНАЛЬНА ЗБІРНА

1995—1996	Італія (до 21 року)	6 (1)
1996—2007	Італія	78 (0)

ДОМОВИЛИСЬ, ЧИ ЩО?

Англія

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Ліверпуль	**17**	**11**	**5**	**1**	**26-11**	**38**
2. Челсі	**17**	**11**	**4**	**2**	**36-7**	**37**
3. Манчестер Юнайтед	**16**	**9**	**5**	**2**	**27-10**	**32**
4. Астон Вілла	17	9	4	4	29-20	31
5. Арсенал	17	9	3	5	29-20	30
6. Халл Сіті	17	7	6	4	26-27	27
7. Евертон	17	7	4	6	23-25	25
8. Портсмут	17	6	5	6	19-26	23
9. Уїган	17	6	4	7	21-20	22
10. Фулхем	16	5	6	5	13-12	21
11. Болтон	17	6	2	9	20-23	20
12. Мідлсбро	17	5	5	7	17-24	20
13. Сток Сіті	17	5	5	7	17-27	20
14. Тоттенхем	17	5	4	8	19-21	19
15. Вест Хем	17	5	4	8	18-25	19
16. Ньюкасл	17	4	7	6	22-24	19
17. Манчестер Сіті	17	5	3	9	30-25	18
18. Сандерленд	**17**	**5**	**3**	**9**	**17-25**	**18**
19. Блекберн	**17**	**3**	**4**	**10**	**17-34**	**13**
20. Вест Бромвич	**17**	**3**	**3**	**11**	**12-32**	**12**

Найвлучніші

Ніколя Анелька (Челсі) — 14
Агбонлахор (Астон Вілла) — 9

У наступному турі, 20-22 грудня, зустрічаються

Блекберн — Сток Сіті
Болтон — Портсмут
Фулхем — Мідлсбро
Халл Сіті — Сандерленд
Вест Хем — Астон Вілла
Ньюкасл — Тоттенхем
Вест Бромвич — Манчестер Сіті
Арсенал — Ліверпуль
Евертон — Челсі

16 тур

Вест Хем — Тоттенхем — 0:2 (0:0).
Голи: Кінг (68), О'Хара (89).

17 тур

Мідлсбро — Арсенал — 1:1 (1:1).
Арсенал: Альмунія, Санья, Галлас, Джуру, Кліши, Деніл-сон, Фабрегас, Сонг, Діабі (Бендтнер, 82), ван Персі, Адебайор.
Голи: Алядьєр (29) — Адебайор (16).

"Мідлсбро", який не знає смаку перемог уже місяць, почав зустріч дуже активно, організувавши дві небезпечні ситуації біля воріт Альмунії у перші десять хвилин поєдинку. І двічі в атаках "Боро" взяв участь... Еммануель Адебайор! Допомагаючи своїм захисникам під час подач із кута поля, тоголезець ледь не наламав дров. Втім, саме Адебайор і відкрив рахунок у матчі після розіграшу кутового.

Відповідь "Мідлсбро" вийшла вишуканою. Кліши завозився з м'ячем на куті поля, і винести сферу француз не встиг. М'яч перехопив Тункай Шанлі і швиденько подав на лінію воротарської, де прекрасно зіграв Алядьєр, у падінні увігнавши м'яча головою в кут воріт — 1:1.

Сток Сіті — Фулхем — 0:0.

Сандерленд — Вест Бромвич — 4:0 (3:0).
Сандерленд: Фалоп, Бардслі, Антон Фердинанд, Носуорті, Джон Коллінз, Мальбранк (Едвардс, 59), Тайніо, Річардсон, Рід (Лідбіттер, 79), Джонс, Джибріль Сіссе.
Голи: Джонс (22, 24), Рід (40), Джибріль Сіссе (47, пен.).

Коти провели чудовий поєдинок. Кенвайн Джонс цілком видужав від травми і забив двічі ще до 25-ї хвилини. Активно діяв і Джибріль Сіссе, який був з'єднуючою ланкою між лінією півзахисту і ямайцем. Втім, усі лінії господарів були цього вечора неймовірно сильними.

Ліверпуль — Халл Сіті — 2:2 (2:2).
Ліверпуль: Рейна, Арбелоа, Каррагер, Хююпяя, Доссена, Хаві Алонсо, Маскерано (Лукас Лейва, 86), Бенаюн (Ель Жар, 74), Джеррард, Рієра (Бабел, 81), Кюйт.
Голи: Джеррард (24, 32) — Макшейн (12), Каррагер (22, автогол).

Команда Філа Брауна швидко змусила рахуватися всіх із собою. Тигри просто феєрично стартували в абсолютно новому для себе турнірі, а єдиною плямою на цій майже чистій сторінці у новітній історії клубу може слугувати домашня поразка "Уїгана" із принизливим рахунком 0:5. Ось і в цій зустрічі "Ліверпулю" було не солодко, коли до 22-ї хвилини "червоні" горіли — 0:2. І якби не капітан Стівен Джеррард підопічним Рафи Бенітеса довелося поступитися першим місцем у турнірній таблиці.

Уїган — Блекберн — 3:0 (2:0).
Голи: Хескі (10), Валенсія (12), Каттермоул (77).

Астон Вілла — Болтон — 4:2 (2:1).
Астон Вілла: Фрідель, Куельяр, Лаурсен, Девіс, Люк Янг, Сідвелл, Петров, Беррі, Мілнер (Рео-Кокер, 68), Ешлі Янг (Хервуд, 81), Агбонлахор (Шорі, 87).
Голи: Агбонлахор (25, 67), Девіс (40, автогол), Ешлі Янг (78) — Елмандер (19), Девіс (86).

"Астон Вілла" свої два м'ячі у першому таймі забила у своєму стилі. Лаурсен потужно виніс уперед, і Агбонлахор виявився швидшим та сильнішим за опікунів. А потім сам данець у боротьбі з Девісом переправив м'яча у ворота. Після перерви господарі мали нагоди проводити свої швидкі атаки, і Ешлі Янг із Агбонлахором обмінялися голевими передачами, розклавши оборону Болтона. Бірмінгемці знову в четвірці.

Манчестер Сіті — Евертон — 0:1 (0:1).
Гол: Кехілл (90).

Тоттенхем — Манчестер Юнайтед — 0:0.
МЮ: ван дер Сар, Рафаель, Фердинанд, Видич, О'Ші, Пак Чжи Сун, Флетчер (Скоулз, 69), Каррік, Криштіану Роналду, Тевес (Гіггз, 69), Бербатов.

Головними героями матчу стали сербський захисник "манкуніанців" Неманья Видич, який буквально "з'їв" свого колишнього одноклубника по "Спартаку" Романа Павлюченка, і бразильський воротар "шпор" Еуреліо Гомес, який на останній хвилині витягнув "мертвий" м'яч після удару зі штрафного Гіггза. При цьому "Тоттенхем", який побудував гру від оборони, по ходу матчу створив більше голевих шансів і цілком міг розраховувати на перемогу.

Портсмут — Ньюкасл — 0:3 (0:0).
Голи: Оуен (51), Мартінс (77), Гатрі (89).

Челсі — Вест Хем — 1:1 (0:1).
Челсі: Чех, Босингва, Алекс, Террі, Ешлі Коул, Обі Мікел (Беллетті, 80), Баллак (Дрогба, 46), Лемпард, Деко, Джо Коул (Калу, 75), Анелька.
Голи: Анелька (51) — Белламі (33).

Багато в чому підсумок поєдинку обумовила чудова гра вартового воріт гостей Роберта Гріна, але "молотобійці" й собі втратили достатньо нагод здобути перемогу. Четвірка лідерів у звітному турі, як під копірку, розіграли "мирові" зі своїми опонентами.

Михайло РЄЗНІК.

КЛАСИЧНЕ ДЕРБІ

Іспанія

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Барселона	**15**	**12**	**2**	**1**	**46-9**	**38**
2. Валенсія	**15**	**9**	**3**	**3**	**30-19**	**30**
3. Севілья	**15**	**9**	**3**	**3**	**23-14**	**30**
4. Вільярреал	**15**	**8**	**5**	**2**	**26-19**	**29**
5. Атлетико	***15***	***8***	***3***	***4***	***35-21***	***27***
6. Реал	***15***	***8***	***2***	***5***	***33-26***	***26***
7. Депортиво	15	7	3	5	16-17	24
8. Вальядолід	15	7	2	6	22-20	23
9. Хетафе	15	5	6	4	21-20	21
10. Малага	15	6	3	6	23-25	21
11. Бетис	15	5	3	7	21-21	18
12. Спортинг	15	6	0	9	23-35	18
13. Расинг	15	4	5	6	17-21	17
14. Атлетик	15	4	4	7	19-24	16
15. Альмерія	15	4	4	7	16-24	16
16. Нумансія	15	4	2	9	17-30	14
17. Еспаньол	15	3	4	8	12-22	13
18. Мальорка	**15**	**3**	**4**	**8**	**17-29**	**13**
19. Рекреативо	**15**	**3**	**4**	**8**	**10-22**	**13**
20. Осасуна	**15**	**1**	**6**	**8**	**11-20**	**9**

Найвлучніші

Ето'О ("Барселона") — 15
Вілья ("Валенсія") — 12
Ігуаїн ("Реал")
Форлан ("Атлетико")
Мессі ("Барселона") — 10

У наступному турі, 20-21 грудня, зустрічаються

Бетис — Атлетик
Вільярреал — Барселона
Депортиво — Рекреативо
Мальорка — Севілья
Нумансія — Вальядолід
Осасуна — Хетафе
Расинг — Малага
Реал Мадрид — Валенсія
Спортинг — Альмерія
Еспаньол — Атлетико

15 тур

Барселона — Реал Мадрид — 2:0 (0:0).
Голи: Ето'О (83), Мессі (90).

Це була перша перемога Жозепа Гвардьоли в Ель Класіко у ранзі тренера "Барселони" і перша поразка "Реала" під керівництвом Хуанде Рамоса, який змінив Бернда Шустера на посаді тренера команди лише за 4 дні до звітного матчу. Останньою краплею, яка увірвала терпець керівництву "Реала", стала промова Шустера, у якій він зазначив, що "Реал" наразі не може протистояти на рівних "Барселоні" і він не вірить у перемогу на "Камп Ноу". Змінивши німця на посаді тренера, Хуанде Рамос після блискавичної перемоги в середу над "Зенітом" (3:0), навпаки, запевнив усіх, що до Барселони його команда іде лише за перемогою. І незважаючи на поразку у Барселоні, гравці та вболівальники команди можуть пишатися своєю командою. З усіма численними довгостроковими травмами (на тижні ліг на операцію півзахисник команди Маамаду Діарра, і він уже не зіграє в цьому сезоні, так само як Рууд Ван Ністельрой) та дискваліфікаціями (у матчі не змогли взяти участь Марсело та Роббен) "Реал" зумів на рівних протистояти "Барселоні", яка наразі є чи не найкращою в Європі. І, що важливо, у грі "Реала" була видна тренерська думка, якої так бракувало команді останні кілька місяців.

У складі "Барселони" була одна суттєва втрата – ще не відновився після травми Андрес Іньєста. Його місце на полі зайняв ісландець Ейдур Гудйонсен.

Перший тайм пройшов за повної переваги "Барселони", проте "Мадрид" не давав можливості гравцям у синьо-гранатовій формі створювати біля своїх воріт суттєву небезпеку. Лише на 6-й хвилині після чудових індивідуальних дій Мессі міг забивати, проте Касильяс був на місці. За кілька хвилин сам "Реал" мав забивати в епізоді, коли Ройстон Дренте виходив віч-на-віч із Віктором Вальдесом, проте пробив занадто передбачувано і змарнував чудовий момент. Після цього міг забивати Ігуаїн, проте з гострого кута пробив вище. А постріл Веслі Снейдера під перекладину зумів парирувати Віктор Вальдес. На 36-й хвилині Снейдер попросив заміну, і на поле вийшов правий півзахисник Мігель Паланка, для якого цей матч став дебютним за першу команду "Реала", і молодий гравець не знітився та був одним із найактивніших гравців команди в атаці, а у другому таймі мав нагоду, щоб забити, проте "Барселону" знову врятував Віктор Вальдес.

По перерві гра дещо змінилася, "Барселона" стала створювати одна за одною нагоди біля воріт "Реала", проте щоразу блискавично грав Ікер Касильяс, який цього вечора був неперевершеним. На 70-й хвилині Серхіо Бускетс заробив пенальті, проте Ето'О не вдалося переграти Касильяса, який відбив постріл камерунця, і рахунок залишився незмінним. Проте на 83-й хвилині "Барселона" після розіграшу кутового таки зуміла переправити м'яча у сітку воріт. Вдалося це зробити саме Ето'О. У заключні хвилини "Реал" спробував відігратися, проте натомість

отримав другий м'яч у власні ворота. На 90-й хвилині Мессі поставив крапку в черговій серії багатосерійного трилеру, який щоразу розігрують між собою дві найкращі іспанські команди.

Атлетико — Бетис — 2:0 (1:0).
Голи: Максі Родригес (20), Агуеро (81).

Севілья — Вільярреал — 1:0 (1:0).
Гол: Ренато (45).
Вилучення: Льоренте (53, "Вільярреал")

Вальядолід — Депортиво — 3:0 (2:0).
Голи: Сесма (15), Педро Лопес (25), Педро Леон (56).

Альмерія – Расинг — 1:1 (0:1).
Голи: Акасьєте (62) — Гарай (33).
Вилучення: Ласен (73, "Расинг").

Хетафе – Мальорка — 4:1 (2:1).
Голи: Контра (14, з пенальті), Уче (31), Ману (72), Гавілан (85) – Адуріц (33).

Малага – Нумансія — 2:0 (0:0).
Голи: Баа (90) — Апоньо (86, з пенальті).

Рекреативо — Осасуна — 1:0 (0:0).
Гол: Колунга (84).

Атлетик — Спортинг — 3:0 (3:0).
Голи: Льоренте (6, з пенальті), Іраола (23), Давід Лопес (32).

Валенсія — Еспаньол — 2:1 (0:1).
Голи: Альбіоль (58), Вісенте (81) — Роман (28).
Вилучення: Руфете (39).

Вікторія ПРИМАК.

ВЕСЕЛО, ВЕСЕЛО ЗУСТРІНЕМ НОВИЙ РІК!

Німеччина

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

1. Хоффенхайм	17	11	2	4	42-23	35
2. Байєрн	17	10	5	2	39-24	35
3. Герта	17	10	3	4	27-20	33
4. Гамбург	*17*	*10*	*3*	*4*	*26-24*	*33*
5. Байєр	*17*	*10*	*2*	*5*	*36-21*	*32*
6. Боруссія Д	17	7	8	2	27-19	29
7. Шальке	17	7	6	4	24-16	27
8. Вердер	17	7	5	5	39-28	26
9. Вольфсбург	17	7	5	5	35-25	26
10. Штуттгарт	17	7	4	6	26-23	25
11. Кельн	17	7	1	9	19-25	22
12. Айнтрахт	17	5	4	8	23-29	19
13. Ганновер	17	4	5	8	20-32	17
14. Армінія	17	2	8	7	15-27	14
15. Карлсруе	17	4	1	12	15-32	13
16. Енергі	**17**	**3**	**4**	**10**	**12-29**	**13**
17. Бохум	**17**	**1**	**8**	**8**	**19-30**	**11**
18. Боруссія М	**17**	**3**	**2**	**12**	**18-35**	**11**

НАЙВЛУЧНІШІ

Ібішевич (Хоффенхайм) — 18
Хельмес (Байєр) — 12
Графіте (Вольфсбург) — 11

У наступному турі, 30 січня — 1 лютого, зустрічаються

Гамбург – Байєрн
Хоффенхайм – Енергі
Боруссія Д – Байєр
Ганновер – Шальке
Герта – Айнтрахт
Кельн – Вольфсбург
Штуттгарт – Боруссія М
Вердер – Армінія
Бохум – Карлсруе

17 ТУР

Боруссія Д — Боруссія М — 2:1 (1:0).

Останній тур осінньої частини минув у найкращих новорічних традиціях – весело і трішки п'яно. Дортмундці здобули перемогу в меншості, бременці на тлі великих кадрових проблем та після швидкого пропущеного гола. "Байєрн" та "Байєр" утратили перемоги на останніх хвилинах, "Кельн" забив переможний гол за три хвилини до завершення. І на додаток сім вилучень!

Голи: Зидан (35), Сахін (56) — Ван ден Берг (80).

Вилучення: Хайнал (38, друга жовта).

Початок "дербі двох "Боруссій" був за господарями, які зусиллями центрального захисника Хуммельса ледь не відкрили рахунок, але потім гості дещо оговталися і почали організованіше діяти в захисті. Так гра і котилася без особливо небезпечних моментів. Аж доки не помилився Гохурі після передачі Суботича на Зидана. Єгиптянин ударом метрів із двадцяти відкрив рахунок. Потім арбітр "не побачив" гру рукою у своєму штрафному дортмундця Тінги. Здавалося, що з таким "фартом" проблем у господарів не буде. Але щастя тривало недовго. Не встигли господарі відкрити рахунок, як червону картку перед собою побачив їхній плеймейкер Тамаш Хайнал. До кінця першого тайму гри практично не було — сама нервовість. Вже на доданих арбітром хвилинах (а було їх аж п'ять!) був замінений Янтчке (підозра на перелом ноги).

Зі стартовим свистком арбітра гладбахці пішли відігруватися, але натомість отримали гол у власні ворота: спрацювала заміна Клоппа (замість Фрая вийшов Нурі Сахін). Блащиковський віддав передачу, а молодий турок реалізував. На цьому гра заспокоїлася. Господарі почали демонструвати найкращі зразки гри в захисті, а гості розуміли, що ловити їм більше немає чого. Аж тут стався епізод, який мг перевернути все з ніг на голову. Помилився "не фартовий" цього вечора Тінга, і Ван ден Берг, який 13 хвилин тому вийшов на заміну, повернув інтригу в зустрічі. Втім, рівень гри гостей не дозволив їм претендувати на більше.

Вердер —Вольфсбург — 2:1 (1:1).

Голи: Мертезакер (27), Джошуа (63, у власні ворота) — Гентнер (3).

Назвати цю гру цікавою важко, незважаючи на рівень суперників. У господарів були проблеми в нападі (втрати Пісарро, Дієго та Хуго Алмейди про щось таки говорять), і довелося випускати запасного Хусейновича. До цих проблем додався й швидко пропущений гол. Але господарі, які цього сезону рідко дивують красивою грою, на морально-вольових витягли цей поєдинок.

Гамбург — Айнтрахт — 1:0 (0:0).

Гол: Петрич (59).

Штуттгарт — Байєрн — 2:2 (1:0).

Голи: Хедіра (45, 90) — Боровський (48), Тоні (66).

Вилучення: Оддо (85).

Якщо в минулому турі мюнхенці на останніх хвилинах здобули перемогу, то в цьому — втратили. Гра проходила за принципом: кому більше потрібно, той і грає. Перший тайм був за "Штуттгартом", який як господар грав активніше і на доданих арбітром хвилинах Хедіра таки відкрив рахунок. Початок другого пройшов за переваги гостей, які не хотіли в останньому офіційному матчі цього сезону поступатися. І спочатку Боровський, а потім Тоні (з передачі того ж таки Боровського) вивели мюнхенців уперед. Потім, як ви вже здогадалися, краще грали господарі, і в компенсований арбітром час той же Хедіра встановив остаточний результат.

Байєр — Енергі — 1:1 (0:0).

Голи: Рольфес (77) — Шао (90+2).

У господарів було все: величезний відсоток володіння м'ячем, багато місця на полі, підтримка рідних трибун. Все, окрім небезпечних моментів. Гості стіною стали у штрафному і кидалися під все, що летіло у бік їхніх воріт. Та все ж таки після того, як Рольфес відкрив рахунок, здалося, що це все: занадто бідними були акції гостей в атаці. Але сталося! Кутовий виконує Скела, а Шао головою замикає у ближній кут. І вболівальники "аптекарів" ідуть гуртом пити валокордин, можливо, керівництво клубу зробить їм знижки на новий рік.

Ганновер — Армінія — 1:1 (1:0).

Голи: Штайнер (32) — Віхнярек (59).

Герта — Карлсруе — 4:0 (1:0).

Голи: Ніку (8), Домочовський (74), Люстенбергер (86), Рафаель (88).

Коли дізнався рахунок цього матчу, заходив на сайт Kicker з надією побачити прізвище Андрія Вороніна. На жаль... Андрія замінили на 63-й хвилині на Рафаеля, який і вирішив остаточну долю зустрічі (гол та результативна передача).

Бохум — Кельн — 1:2 (0:1).

Голи: Дабровський (58) — Маккенна (44), Ішиаку (87).

Вилучення: Жеромель (83), Новакович (90).

Цікавий розвиток подій. За сім хвилин до завершення "Кельн" отримує червону картку. За три — забиває переможний гол. На останній хвилині отримує ще одну червону картку. Коротше кажучи: "Весело, весело, зустрінем Новий рік!".

Хоффенхайм — Шальке — 1:1 (0:1).

Голи: Тебер (72) — Асамоа (40).

Вилучення: Джонс (57), Енгелаар (90).

І наостанок, "Хоффенхайм" таки втримав осіннє чемпіонство. "Селяни", так команду Ральфа Ранника називають у Німеччині, за рівної гри витягли нічию з "Шальке", і тепер бідні будуть усі свині в околицях Хоффенхайма — команді є що святкувати!

Олександр ОЗІРНИЙ.

"ОЛІМПІКИ" ПІШЛИ З МИРОМ

Франція

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Ліон	**18**	**10**	**5**	**3**	**22-12**	**35**
2. Марсель	**18**	**8**	**8**	**2**	**33-21**	**32**
3. Бордо	**18**	**9**	**5**	**4**	**27-16**	**32**
4. ПСЖ	18	10	2	6	22-15	32
5. Ренн	18	7	10	1	22-12	31
6. Тулуза	18	8	6	4	17-13	30
7. Лілль	18	7	8	3	25-18	29
8. Ніцца	18	8	5	5	21-17	29
9. Лор'єн	18	7	5	6	24-21	26
10. Ле Ман	18	7	3	8	24-26	24
11. Кан	18	5	8	5	23-20	23
12. Монако	18	6	5	7	19-19	23
13. Нансі	18	5	7	6	15-17	22
14. Гренобль	18	5	7	6	11-16	22
15. Осер	18	5	5	8	14-17	20
16. Нант	18	5	4	9	14-24	19
17. Сент-Етьєн	18	5	1	12	13-28	16
18. Валансьєн	**18**	**3**	**5**	**10**	**14-23**	**14**
19. Сошо	**18**	**1**	**10**	**7**	**17-24**	**13**
20. Гавр	**18**	**3**	**3**	**12**	**13-31**	**12**

НАЙВЛУЧНІШІ

Кавенагі (Бордо) — 10
Жиньяк (Тулуза) — 10
Оро (ПСЖ) — 10
Бензема (Ліон) — 9
Бастос (Лілль) — 8
Савидан (Кан) — 7

У наступному турі, 20 – 21 грудня, зустрічаються

Сент-Етьєн — Осер
Нант — Сошо
Тулуза — Ніцца
Лор'єн — Ренн
Лілль — Гавр
Гренобль — Ле Ман
Кан — Ліон
Марсель — Нансі
ПСЖ — Валансьєн
Монако — Бордо

18 ТУР

18-й тур чемпіонату країни приніс усім любителям футболу цікаве протистояння — битву "Ліона" й "Марселя", яких прийнято вважати флагманами французького футболу. Але якщо дружина з Ліона завоювала це звання цілком заслужено, то марсельці його отримали швидше через відсутність інших кандидатів. Реальної конкуренції на внутрішній арені у "Ліона" немає й не передбачається, хоча щороку різні футбольні фахівці не втомлюються вказувати пальцем на чергового претендента і щоразу новоявлена надія не виправдовує сподівань. Кожна команда, яка приїжджає до Ліона, чудово уявляє, що її тут може чекати. "Марсель" — досить потужний клуб і в очному протистоянні здатний дати бій будь-якому грандові, але сил "південців" недостатньо для багатотурових "дистанцій". Того вечора провансальців цілком вистачило, щоб майже на рівних боротися з чемпіоном усі дев'яносто хвилин. Якби це видовище розбавити забитими м'ячами, то вийшло б непогане дербі. А так лише 0:0 — "Марсель" приєднався до ПСЖ і "Бордо", а "леви", як і раніше, у триочковому відриві.

Ліон — Марсель — 0:0.

Зустріч пройшла у рівній, упертій боротьбі з мінімальною кількістю небезпечних моментів. Як наслідок, глядачі забитих м'ячів так і не побачили. "Леви" не можуть виграти в четвертому матчі поспіль.

Ле Ман — Бордо — 1:3 (0:0).

Голи: Хельстад (67) — Кавенагі (59), Шальме (75), Жюссьє (90).

Основні події в цьому матчі розгорнулися вже по перерві. Спершу на 59-й хвилині Фернандо Кавенагі з передачі Бенуа Тремулінаса вивів свою команду вперед. За вісім хвилин Торстейн Хельстад, скориставшись помилкою Тремулінаса, відновив рівновагу. На 75-й хвилині Матьє Шальме вдруге засмутив Ульріша Раме. Захисник "Бордо" робив навіс на Маруана Шамаха, але марокканець не дотягнувся. Проте "плямистий", ніхто не торкнувшись, влетів у ворота. Крапку ж у цій зустрічі в уже компенсований арбітром час поставив Жюссьє, легко переігравши Йоана Пеле.

Осер — ПСЖ — 1:2 (0:2)

Голи: Енгбар (87, з пенальті) — Сессеньон (5; 22).

Вже до середини першого тайму гості вели в рахунку з перевагою у два м'ячі. Причому обидва голи на рахунку новачка ПСЖ Фредеріка Сессеньона. На 5-й хвилині колишній гравець "Ле Мана" виявився найспритнішим у гармидері біля воріт, який зчинився після розіграшу кутового. А за сімнадцять хвилин він точним ударом з-за меж штрафного оформив дубль. Після перерви господарям поля вдалося лише відквитати один пропущений м'яч. За три хвилини до завершення регламентованого часу Седрік Енгбар реалізував пенальті, призначений за грубу гру у штрафному проти Дениса Олієка.

Нансі — Гренобль — 2:0 (1:0).

Голи: Фере (15), Діа (63).

Сошо — Кан — 2:2 (0:1).

Голи: Пріва (75, 88) — Р. Гоміс (19, 67).

Тулуза — Сент-Етьєн — 3:1 (1:1).

Голи: Жиньяк (5, 53), Дідо (45) — Машадо (37).

Першими успіху досягли підопічні Алена Казанова: на 5-й хвилині Андре-П'єр Жиньяк увийшов до штрафного майданчика й потужно пробив, не залишивши Жеремі Жано жодного шансу. За півгодини "зелені" відігралися зусиллями Машадо, дальній удар якого застав зненацька Седріка Карассо. Втім, ще до перерви "фіалки" знову вийшли вперед. Відзначився Етьєн Дідо, після напівнавісу-напівудару якого "круглий" прошмигнув у ворота. На початку ж другого тайму Жиньяк оформив дубль, втретє змусивши голкіпера суперника виймати м'яча із сітки.

Валансьєн — Монако — 3:1 (2:1).

Голи: Санчес (28), Бельмаді (40), Пюжоль (59) — Піно (23).

Ренн — Нант — 0:0.

"Ренн" у рідних стінах зіграв внічию з "Нантом", яка для бретонців стала десятою в поточному чемпіонаті. Це була єдина зустріч у суботу, в якій глядачі не побачили забитих м'ячів. Хоча можливості в обох колективів були. Підопічні Гі Лякомба продовжили свою безпрограшну серію до 16-ти матчів.

Гавр — Лор'єн — 1:3 (0:2).

Голи: Дьєз (67) — Мансурі (41), Гамейро (45), Вайруа (68).

Ніцца — Лілль — 0:1 (0:1).

Гол: Бастос (7).

"Ніцца" на своєму полі поступилася "Ліллю". Результат поєдинку вирішив єдиний м'яч, забитий на 7-й хвилині Мішелем Бастосом. Людовик Обраньяк прострелив із лівого флангу у штрафний, звідки бразилець потужним ударом забив гол.

Ірина ХОЛОД.

«ЧОРНО-БІЛІ»... «ЧОРНО-ЧЕРВОНИХ»

Італія

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Інтер	16	12	3	1	29-10	39
2. Ювентус	16	10	3	3	27-12	33
3. Наполі	16	9	3	4	25-15	30
4. Мілан	16	9	3	4	23-17	30
5. Фіорентина	16	9	2	5	24-14	29
6. Дженоа	16	7	5	4	23-17	26
7. Аталанта	16	7	3	6	20-16	24
8. Лаціо	16	7	3	6	25-22	24
9. Палермо	16	7	2	7	21-20	23
10. Рома	15	7	2	6	19-20	23
11. Удинезе	16	6	4	6	24-21	22
12. Катанія	16	6	4	6	15-18	22
13. Кальярі	16	6	2	8	18-20	20
14. Сампдорія	15	5	4	6	15-17	19
15. Сієна	16	5	4	7	12-16	19
16. Болонья	16	3	5	8	19-27	14
17. Лечче	16	2	7	7	14-24	13
18. Торіно	16	3	3	10	17-29	12
19. Реджина	16	3	3	10	14-32	12
20. К'єво	16	2	3	11	9-26	9

НАЙВЛУЧНІШІ

Альберто Джилардіно ("Фіорентина") — 12
Марко Ді Вайо ("Болонья") — 12
Дієго Міліто ("Дженоа") — 12
Златан Ібрагимович ("Інтер") — 10
Амаурі ("Ювентус") — 10
Сержіо Флоккарі ("Аталанта") — 8
Мауро Зарате ("Лаціо") — 8

У наступному турі, 20-21 грудня, зустрічаються

Лаціо — Палермо
Сієна — Інтер
Аталанта — Ювентус
Кальярі — Реджина
Катанія — Рома
К'єво — Дженоа
Сампдорія — Фіорентина
Торіно — Наполі
Лечче — Болонья
Мілан — Удинезе

16 ТУР

Болонья — Торіно — 5:2.
Голи: Вольпі (48), Ді Вайо (55, 63, 79, з пенальті), Берначчі (68, з пенальті) — Бароне (7), Абате (53).

Наполі — Лечче — 3:0.
Голи: Гамсик (11, з пенальті), Пацієнца (43), Денис (65).

Інтер — К'єво — 4:2.
Інтер: Жуліо Сезар, Майкон, Кордоба, Самуель, Максвелл (Фігу, 71), Дзанетті, Камб'яссо, Мунтарі (Креспо, 67), Станкович, Обінна (Балотеллі, 65), Ібрагимович.
Голи: Максвелл (3), Станкович (47), Ібрагимович (79, 88) — Пеллісьє (51), Бентівольйо (65).

Підопічних Жозе Моуріньо чекав приїзд не найсильнішого суперника: веронський "К'єво" перебуває на самому дні турнірної таблиці, до того ж, команда Ді Карло має очевидні проблеми в атаці (лише 7 забитих м'ячів за 15 турів). У протистоянні з веронцями "Інтеру" могла завадити хіба що недостатня налаштованість. Хоча Моурін'йо і має репутацію "залізної" людини, навіть він не може впоратися з усією інтернаціональною братією одноіменного клубу.

У пресі активно обговорюється новий "конфлікт", який нібито мав місце між наставником і однією з найбільш конфліктних зірок міланців — Адріано. На одне з тренувань бразилець нібито з'явився у нетверезому стані, за що й був відлучений від команди. Нехай міланський клуб одразу ж виступив зі спростуванням цієї інформації, але той факт, що внутрішні справи в "Інтера" не ідеальні, вже очевидно. Чому б не підняти моральний дух бійців упевненою перемогою над аутсайдером?

Утім, до середини другого тайму гості чинили гранду гідний опір. Пропустивши на початку кожного з таймів по голу (спочатку Максвелл, отримавши м'яча в штрафному майданчику, одним фінтом позбавився від захисника і з кута воротарського майданчика увігнав м'яча під поперечину; потім уже Станкович скористався зі скидки Ібрагимовича після подачі з кутового), "К'єво" зміг зрівняти рахунок. Але в складі "Інтера" був Ібрагимович, який не зміг змиритися із втратою очок. Протягом дев'яти хвилин наприкінці матчу шведський нападник провів два голи і приніс "чорно-синім" перемогу в непростому поєдинку.

Удинезе — Лаціо — 3:3.
Лаціо: Карризо, Беллері (Пандев, 46), Крибарі, Діакіте, Раду, Ліхтштайнер, Дабо (Фоджа, 80), Ледесма, Дель Неро (Мену, 46), Зарате, Роккі.
Голи: Ді Натале (9, 55), Кваглярелла (15) — Зарате (60), Діакіте (73), Ледесма (85).

Реджина — Сампдорія — 0:2.
Голи: Беллуччі (75, з пенальті), Падаліно (81).

Рома — Кальярі — 3:2.
Рома: Артур, Кассетті, Мексес, Жуан (Пануччі, 46), Риїсе, Сісіньйо (Монтелла, 81), Де Россі, Перротта, Жуліо Баптішта (Менес, 65), Тотті, Вучинич.
Голи: Тотті (39), Перротта (77), Вучинич (90) — Конті (58), Невес (69).

Палермо — Сієна — 2:0.
Голи: Кассані (30), Симплісіо (54).

Фіорентина — Катанія — 2:0.
Фіорентина: Фрей, Комотто, Гамберіні, Кролдруп, Варгас, Кузманович, Донадель, Монтоліво (Альмірон, 81), Сантана (Йоветич, 48), Муту (Паскуаль, 83), Джилардіно.
Голи: Муту (56), Джилардіно (79).

Дженоа — Аталанта — 1:1.
Голи: Скуллі (86) — Флоккарі (17).

Ювентус — Мілан — 4:2.
Ювентус: Маннінгер, Григера, Меллльберг, К'єлліні, Молінаро, Маркіонні, Сіссоко (Дзанетті, 88), Маркизіо, Недвед (Де Челье, 30), Дель П'єро, Амаурі (Яквінта, 89).
Мілан: Абб'яті, Дзамбротта, Мальдіні, Каладзе, Янкуловський, Емерсон (Шевченко, 46), Пірло, Амброзіні (Антоніні, 74), Зеєдорф, Роналдіньйо, Пато (Індзагі, 76).
Голи: Дель П'єро (16, з пенальті), К'єлліні (34), Амаурі (41, 69) — Пато (31), Амброзіні (56).

Справжнє дербі Італії! Можливо, воно не таке принципове, як бійка столичних "Роми" і "Лаціо" або внутрішньоміланські розборки того ж "Мілана" з "Інтером". Це зустріч найулюбленіших, найпопулярніших і, головне, найуспішніших команд країни. Нехай зараз лідерство захопив "Інтер", але саме "россонері" і "б'янконері" формували обличчя та імідж країни в Європі.

Незважаючи на зливу над Турином, поєдинок цілком виправдав усі сподівання. Перед початком матчу були побоювання, що нічого, окрім постійної жорсткої боротьби в центрі поля і, як максимум, одного гола (як це часто буває в Італії в подібних протистояннях), глядачі, які вщерть заповнили стадіон, не побачать. Тим паче, що погода і газон не сприяли якісній грі. Але вже перший тайм за однією лише результативністю перевершив усі очікування, коли глядачі побачили чотири м'ячі.

Спершу Янкуловський у штрафному майданчику порушив правила проти Дель П'єро, а сам потерпілий упевнено реалізував пенальті. Незабаром Пато завершив багатоходову комбінацію "Мілана" з блискучим фінальним пасом від Роналдіньйо. Втримувати рахунок нічийним гостям вдавалося лише чотири хвилини, коли К'єлліні замкнув подачу з кутового від Дель П'єро. За кілька хвилин до перерви Амаурі збільшив розрив у рахунку, замкнувши дальню стійку після навісу Де Челье.

По перерві інтрига знову відродилася: після удару Амброзіні з-за меж штрафного майданчика і рикошету від ноги К'єлліні м'яч затріпотів у сітці воріт "Ювентуса". Втім, гості "зусиллями" Дзамбротти, який був вилучений арбітром матчу за друге попередження, ускладнили собі завдання. А фактично "убив" інтригу в матчі Амаурі, який оформив дубль.

Юрій ГРОМОВ.

БОС ІДЕ У ВІЛЬНЕ ПЛАВАННЯ

Сергій Овчинников з'явився в "Динамо" рівно рік тому, разом із російським фахівцем Юрієм Сьоміним. Овчинников став єдиним помічником, кого рекомендував керівництву особисто новий наставник команди. 37-річний колишній воротар цілком ще міг продовжувати кар'єру гравця, але вирішив зосередитися на тренерській діяльності. Результат не змусив на себе довго чекати — у грудні 2008 року Сергій Іванович став головним тренером представника російської прем'єр-ліги, краснодарської "Кубані".

Своєю кар'єрою гравця Сергій Овчинников має бути задоволений цілком. Вихованець дитячої школи московського "Динамо", куди 7-річним хлопчиком його привела бабуся, Овчинников так і не спромігся закріпитися в основному складі рідного клубу. Талант 20-річного голкіпера вдалося розгледіти наставнику московського "Локомотива" Юрію Сьоміну. Перед стартом сезону 1991 року Сергій підписав контракт із клубом, таким чином на довгі роки пов'язавши свою долю із "залізничниками".

Саме із "Локомотивом" Овчинников виграв усі можливі вітчизняні трофеї і виступав у європейських клубних турнірах проти найсильніших команд Старого Світу. Завдяки впевненій грі, яка неодноразово допомагала "залізничникам" здобувати перемоги, Сергій здобув визнання громадськості, а разом із цим і місце у воротах національної збірної Росії, у складі якої брав участь у чемпіонатах Європи 1996 і 2004 років.

П'ять років своєї кар'єри Овчинников провів за межами Росії, а саме в далекій Португалії. За цей час Сергій змінив три клуби країни на Піренейському півострові ("Бенфіка", "Алверка" і "Порту"), після чого повернувся до Росії — адже завершувати кар'єру було ще зарано — і влаштувався в рідному московському "Локомотиві". Навчений досвідом, Овчинников одразу ж завоював авторитет серед молодших партнерів по команді. Поштовхом до завершення кар'єри гравця стала відставка з "Локомотива" Юрія Сьоміна. Прийнявши московське "Динамо", Юрій Павлович покликав до своєї команди і Сергія. Проте заграти на звично високому для себе рівні голкіпер так і не зміг. Не затримався на своїй посаді й Сьомін — 4 серпня 2006 року Юрій Павлович подав у відставку, а за певний час керівництво клубу виставило на трансфер і Овчинникова.

Завершивши кар'єру, Сергій Іванович вступив до Державного університету управління на кафедру "Менеджмент в ігрових видах спорту", де незабаром успішно захистив диплом "Управління конфліктами у спорті". Сам колишній голкіпер не відзначався хорошою поведінкою, часто від нього діставалося головним тренерам команд і суддям, тому із вибором теми Овчинников явно не помилився. У квітні 2007 року Бос, як прозвали воротаря ще за часів виступів у "Локомотиві", знову повернувся до табору "залізничників", де посів посаду клубного тренера воротарів.

Тренерська робота явно припала до душі Сергію Івановичу, але він прагнув більшого, ніж борсатися із юними вихованцями дитячо-юнацької школи "Локомотива" та воротарями дублюючого складу. І тут знову на горизонті виник Юрій Сьомін. У грудні 2007 року Юрій Павлович очолив київське "Динамо" і запросив до тренерського штабу свого колишнього підопічного.

Овчинников не міг відмовити Сьоміну і з радістю погодився вчергове почати роботу під керівництвом свого багаторічного наставника. А здобутий досвід Сергій Іванович мав намір надалі використовувати в самостійній роботі. У травні 2008 року Овчинников зробив перший крок у напрямку до своєї мети, пройшовши навчання в центрі підвищення кваліфікації тренерів при Федерації футболу України і отримавши диплом категорії "В".

Хто знав, що вже за півроку Сергій Іванович отримає пропозицію очолити команду, яка представляє російську прем'єр-лігу. Краснодарська "Кубань", яка після відставки українця Олега Протасова залишилася без головного тренера, підписала з Овчинниковим трирічний контракт (за схемою 1+2). Керівництво "Динамо" не перешкоджало рішенню Сергія, а головний тренер Юрій Сьомін сказав: "Давай, твій час настав". Не зупинило керівництво клубу і той факт, що на даний момент Сергій Іванович не є власником Pro-диплома УЄФА, який дає право керувати професійними командами. Втім, із цим не має виникнути проблем, і до початку сезону в російському чемпіонаті новий наставник "Кубані" буде дипломованим фахівцем.

Бос із добротою згадує той час, який він провів у "Динамо" в тренерському штабі Юрія Сьоміна, й охоче розповідає, чого навчився за рік роботи в Києві: "Робота у великому клубі поряд із великим тренером — щастя для будь-якого фахівця. Звісно, таке не може минути марно. Хоча після стількох років роботи під керівництвом Юрія Павловича в "Локомотиві" я побачив небагато принципово нового, коли став його помічником у Києві. Але там я був під його крилом, а зараз тягар відповідальності доведеться нести самому". Сергій Іванович не боявся труднощів за часів кар'єри гравця, із честю долаючи їх. Впевнені, не змінить Бос своїм принципам і в тренерській діяльності.

Юрій ВИШНЕВСЬКИЙ.

СКАНВОРД № 174. «БРАЗИЛІЯ»

Фото 1
Амплуа
Фото 1
Фото 2
Фото 3
Фото 4
... Коул
... Сантос
Браз. клуб
Хавбек зб. Камеруну на ЧС-1998
... Жаке
Кім ... Хен
Фото 2
Фото 3
Команда з Спліту
Стадіон у Лісабоні
Бек "Бенфіки"
Фото 4
Арбітр фіналу ЧС-1988
... -конференція
Оборонець "Барси"
Нападник "Мальорки"
Арбітр із Харкова
Форвард "Валенсії"
Фото 5
Фото 6
Нідерл. арбітр
Хавбек "Халл Сіті"
Фото 5
Центрбек "Вест Бромвича"
Укр. арбітр
Фото 6
Мистецтво
М'яч із-за бокової
"Летучий голландець"
Екс-тренер зб. Ірландії
Дія
Фото 7
Браз. легіонер "Герти"
Нападник "Портсмута"
Прізвисько "Тоттенхема"
Англ. рефері
Нідерл. фахівець
Фото 7
Фото 8
Стадіон у Копенгагені
... Літманен
Фото 8
Фото 9
Клуб із Данії
Кіпер зб. Аргентини на ЧС-1998
Фото 9
Фото 10
Конкурент ПСВ
Фото 11
Фото 12
Фото 10
Фото 11
Фото 12

Склав Віктор ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

Євро-2012

ДНІПРОПЕТРОВСЬК ПОКИ НАЙКРАЩИЙ

Дніпропетровськ, як, втім, і п'ять українських міст, що претендують на проведення матчів фінальної частини Євро-2012, у центрі уваги громадськості.

В умовах економічної кризи тим більше цікаво, як місто, з якого, як відомо, родом кілька найбільших банків країни, протистоятиме фінансовим проблемам. Своїм баченням ситуації поділився голова Федерації футболу Дніпропетровської області Андрій Павелко.

— Я радий, що наше місто виконує всі гарантії, які були дані УЄФА, — відзначив Андрій Васильович. — Упевнений, наші темпи підготовки — одні з найкращих в Україні. Звичайно, є проблеми, але вони загальнонаціонального характеру. Маю на увазі збереження аеропортів, будівництво злітно-посадочних смуг, нових терміналів. Це питання повинне вирішуватися на національному рівні. Зданий в експлуатацію новий красень-стадіон "Дніпро-Арена", і дрібні недоліки в його конструкції вже виправлені. Що стосується кількості так званих "чистих" і "брудних" місць, то ця проблема незначна. У нас є майже чотири роки, впродовж яких можна поміняти конфігурацію сидінь і додати ще майже півтори тисячі місць. Загалом, арена відповідає всім нормам УЄФА, включаючи вимоги по безпеці і наявності спеціально обладнаних під'їздів та сидінь для людей з обмеженими фізичними можливостями.

До речі, як відзначили представники УЄФА, стадіон розташований дуже вдало — в центрі міста. Біля арени, в парку, фан-зона. Також планується створення фан-зон з великими телеекранами на центральній площі міста і на набережній Дніпра. Упевнений, організація дозвілля уболівальників буде великим плюсом нашого міста.

У червні наша делегація відвідала матчі Євро-2008, побачила багато того, що не для ока звичайних уболівальників. Ми спостерігали за життям у спонсорських селищах, як приїжджали уболівальники, як вони розташовувалися у фан-зонах. На сьогодні ведуться переговори із швейцарською стороною, щоб ще раз організувати поїздку. У лютому наша команда відвідає Берн і Цюрих...

«Український футбол».
Свідоцтво про реєстрацію КВ № 10336
Виходить тричі на тиждень (вівторок, середа, п'ятниця).
Державне видавництво «Преса України». 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Отримувач коштів: Державне видавництво «Преса України» Державного управління справами. Розрахунковий рахунок № 26000101014669 КРД «Райффайзен» Банк «Аваль» МФО 322904, для «Українського футболу», код 05905668.

Адреса редакції: 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Телефони редакції: 454-83-03, 454-83-90
Факс: 235-31-52, 454-83-03
Відділ реклами та реалізації: 454-88-91
Електронна пошта — mu@pressa.kiev.ua
Сайт:www.ukrainian-football.com

В.о. головного редактора Л.О.МАКСИМЕНКО
Черговий по номеру В.В.БАНЯС

Видруковано з готових редакційних фотоформ.
Зам. 3025141.
Індекс 60994.

